

நவராத்திரி பூജை, ஏடு தொடக்குதல், வாணி விழா



கொலு பூஜையின் போது...



ஏடு தொடக்குதலின் போது...









வாணி விழாவில் பாலவிஹார் குழந்தைகள்

சின்மய நாதம்

CHINMAYA NADHAM

சିଭାଡାଧୀ ହିସ୍ତୁର୍ଭ ଷାଠାମଶୀବ୍ୟକ୍ତି ହିଉଦାଧିର୍ଭ ଶୀଷୀବ୍ୟାତି ଅନୁଦ୍ଧାନିକ କ୍ରିଣ୍ଡ

Quarterly Spiritual Magazine of Chinmaya Mission of Srilanka (North)



ஸ்தாபகர்

சுவாமி சின்மயானந்தா

ஆசிரியர் ஆலோசனைக்குழ

தலைவர் :- ஸ்வாமி தேஜோமயானந்தா அங்கத்தவர்கள் :- பிறம்மச்சாரி தர்சன் சைதன்யா பிறம்மச்சாரி ஜாக்றுத சைதன்யா பிறம்மச்சாரிணி மகிமா சைதன்யா

அசிரியர் குழு :

ூசிரியர் :- செல்வி.ஓ.சண்முகநாதன் அந்கத்தவர்கள் :- திரு. செ.சிறீகந்தவேல் திரு. சு.பாலச்சந்திரன் திருமதி.ய. ஓம்சக்கி

சந்தா விபரம்

கால**்** வீதம் 1 வருடம் ரூயா 230/- (தயாற் சைவைடன்) தனிப் பிரதி சநயா 30/-

சின்மய ஞானவேல், சின்மயா மிஷன், இல.09, செட்டித்தெரு ஒழும்மை, நல்லூர், யாழ்ப்பாணம். தொ.பேசி:— 021 222 3447 மின்னஞ்சல்:— info@chinmayamissionjaffna.org இணையத்தன முகவரி:—www.chinmayamissionjaffna.org ஐப்பச் – மார்கழ் 2017 18 வது இதழ்

சன்மய பூரதனை



சின்மய சிந்தனை

உங்கள் நாளாந்த ஐபத்தை ஒழுங்காக செய்யங்கள். அது உங்களை வாட்டும் சகல துன்பங்களிலிருந்தும் காப்பாற்றும். ஏதாவது துன்பம் நேரிட்டாலும் அது உங்களை அதிகம் பாதிக்காது. வாருங்கள் **டு**ப்போதே ஆரம்பியுங்கள். உங்களால் அகனைக் தொடர முடியாவிடில் திரும்பத் திரும்ப முயற்சியுங்கள். இறுதியில் வெற்றி அடைவீர்கள்! உங்கள் மேல் நம்பிக்கை கொள்ளுங்கள்.

பொருளடக்கம்

இல	விபரம்	பக்கம்
O1.	பிராா்த்தனை	03
02.	குரு தியானம்	04
οз.	சின்மய ஞானவேல்	05
04.	ஆன்மிக சாதகா்களுக்கு இன்பம் தரும் இமயம்	06
05.	வெற்றியின் இரகசியம்	09
06.	சிலா் வெற்றி பெறுவதற்காகவே பிறந்தவா்கள்	13
07.	இறைவன் நினைவிலேயே இன்பம் காண வேண்டும்	16
08.	நவராத்திரி விழாவின் ஆன்மிக தத்துவம்	22
09.	கீதையில் சில துளிகள்	25
10.	மரங்களையும் செடிகளையும் புனிதமாகக் கருதுவது ஏன்?	27
11.	கந்தபுராண கலாசாரம்	29
12.	குருதேவரிடமிருந்து குழந்தைகட்கு	32
13.	பாலா் பக்கம் – சின்மய யுவகேந்திராவினாின்	
	திருமலை நோக்கிய பயணம்	37
14.	செய்திகள்	38
15.	நிகழ்வுகள்	39
16.	விஷேஷ தினங்கள்	40

<u>ૡૢૡ</u>ૡૡૡૡૡૡૡૡૡૡૡૡૡૡૡૡૡ<u>ૡ</u>

பிரார்த்தனை



वार्द्धक्ये चेन्द्रियाणां विगतगतिमतिश्चाधिदैवादितापैः पापैरोंगैर्वियोगैरत्वनवसितवपुः प्रौढिहीनं च दीनम् । मिथ्यामोहामिलापैर्म्रमति मम मनो धूर्जटेध्यानश्रून्यं क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव श्रम्मो ॥

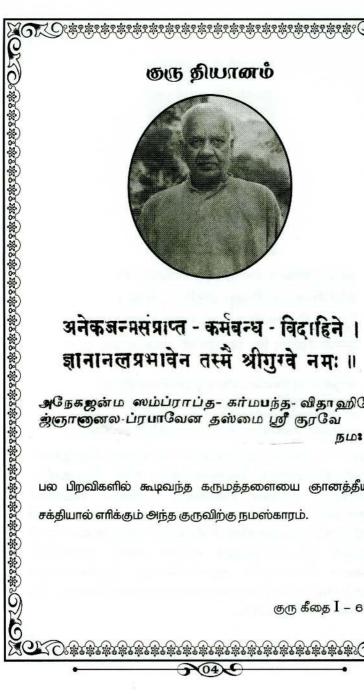
<u>୴୴୷୷୷୷୷୷୷୷୷୷୷୷୷୷୷୷୷୷୷୷୷୷୷୷୷୷୷୷୷୷୷୷୷୷</u>

<u>ൔൔ൵൵൵൵൵൵൵൵൵൵൵൵൵൵൵൵൵൵൵൵൵൵൵൵൵൵൵</u>

வார்தக்யே சேந்த்ரியாணாம் விகதகதிமதிச்சாதிதைவாதிதாபை: பாபைர்ரோகைர்வியோகைஸ்த்வனவலிதவபு ப்ரௌடிஹீனம் ச தீனம்! மித்யாமோஹாபிலாஷைர்ப்ரமதி மம மனோ தூர்ஐடேர்த்யான சூன்யம் கூந்தவ்யோ மே\$பராத: சிவ சிவ சிவ போ: ஸ்ரீமஹாதேவ சம்போ!!

என்னுடைய புலன்கள் தங்களுடைய வீர்யத்தை இழந்துவிட்ட மூப்புற்ற நிலையிலும் யௌனவத்தின் சக்தி இழந்துவிட்ட நிலையிலும், நானும் சுற்றிலும் என்னைச் இருக்கும் உயிரினங்களும், பொருள்களும் பாவச் செயல்களால் வியாதிகளால், நஷ்டங்களினால் இளைத்து சக்தியற்ற உடம்பைப் பெற்றுள்ள இந் நிலையிலும் எந்தன் மனம் மாயையான பொய்யான இச்சைகளில் சஞ்சரிக்கின்றது. **இந்நிலையிலும்** ஈஸ்வரத் தியானமின்றி இருக்கும் என்னை மன்னிப்பாயாக. சிவ சிவ சிவ சம்போ மஹாதேவா.

ଔଊଊଊଊଊଊଊଊଊଊଊଊଊଊଊଊଊଊଊଊଊଊଊଊଊଊ



அநேகஜன்ம ஸம்ப்ராப்த- கர்மபந்த- விதாஹினே நம் 1 ்

பல பிறவிகளில் கூடிவந்த கருமத்தளையை ஞானத்தீயின்

குரு கீதை I – 63

சிண்மய ஞாணவேல்

நல்லூர் கந்தசுவாமி ஆலயத்தின் தென்புறமாக சற்றுத் தொலைவில் கோவில் வீதியில் இருந்து பிரியும் செட்டித்தெரு ஒழுங்கையில் அமைந்துள்ள சின்மயா மிஷன் வளாகத்தில் தற்காலிகமாக அமைக்கப்பட்ட மண்டபத் திறப்புவிழாவின் போது, 2014ஆம் ஆண்டு பூஜ்ய குருஜி சுவாமி தேஜோமயானந்தா அவர்களால் வழங்கப்பட்ட நாமம் "சின்மய ஞானவேல்".

தற்பொழுது சின்மயா மிஷனுக்கு நல்லூர் ஆலய முன்புறமாக பருத்தித்துறை வீதியில் இல 700, பருத்தித்துறை வீதி என்னும் விலாசத்தில் நிரந்தர அமைவிடம் நன்கொடையாகக் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளது. அதில் தற்காலிக குடில் அமைத்து நல்லைக் கந்தப் பெருமான் உற்சவ காலத்தில், ஞானயக்ஞம் கண்காட்சி ஆகியன நடாத்தப்பெற்றன.

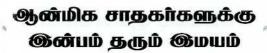
இவ் இடத்தில் வெகு விரைவில் நிரந்தர ஆச்சிரம கட்டட வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட உள்ளன. இந்நிலையில் "சின்மய ஞானவேல்" என்னும் நாமம் நிரந்தர அமைவிடத்திற்கே பொருத்தமானது எனக்கருதி ஆகஸ்ட் 3ஆம் திகதி குருதேவரின் (சமாதி) ஆராதனை தினத்தில் இருந்து ஆச்சார் யாரால் அந்நாமம் அதற்கே வழங்குவது என தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டது. இப் புதிய வளாகத்தில் 2018 ஐனவரி 8ஆம் திகதி, சின்மயாமிஷனின் தற் போதைய உலகளாவிய தலைவராக உள்ள முக்கிய சுவாமிஜி அவர்களின் யாழ் விஐயத்தின் போது அடிக்கல் நாட்டும் வைபவம் இடம்பெறவுள்ளது.

ஐனவரி மாதம் 1ஆம் திகதியில் இருந்து இலங்கையில் தங்கி, இங்கு சேவையாற்றும் ஆச்சார்யார்கள், பொதுமக்களைச் சந்திக்கவுள்ள முக்கிய சுவாமி ஸ்வரூபானந்தாஜி அவர்கள் 8, 9ஆம் திகதிகளில் யாழ்ப்பாணம் வருகை தரவுள்ளமை யாழ் மக்கள் செய்த பெரும்பாக்கியமாகும்.

சுவாமிஜி அவர்களால் அத்திவாரக்கல் நாட்டப்படவுள்ள சின்மய ஞானவேல் ஆச்சிரமக் கட்டடப் பணிகள் நல்லைக் கந்தப் பெருமானின் திருவருளுடனும் பூஐ்ய குருதேவரின் ஆசீர்வாதத்துடனும் வெகு விரைவில் பூர்த்தியாகும் என நம்புகின்றோம்.

ஒம் ஸ்ரீ சின்மய சத்தூவே நமஹ





(பரம பூக்ய சுவாம் சுடோவன் மகராகி)

இந்த சம்சார வாழ்க்கை என்பது — விருப்புகள், பயம், 'நான்' 'எனது' என்பதால் ஏற்பட்ட மனநிலைகளின் கலவையாக உள்ளது. இது கடைசியில் இறை வாழ்க்கையில் முடிய வேண்டும். அந்த அருள் நிலையான ஜீவன் முக்தி நிலையை அடைந்தவர்கள் அல்லது அந்த உயர்ந்த நிலையை அடைய விரும்புவர்கள்தான், மனதிற்கு இனிமையளிக்கும் இமாலயத்தின் புனித இடங்களின் அழகை ரசிக்க முடியும்.

கடவுள் தத்துவத்தில் இடையறாது சிந்தனை செய்பவர்களுக்கு இந்த தனிமையான இடங்களில் சுற்றுவது மிக இனிமையான செயலாகும். சிந்தனையால் விடுதலை அடைந்தவர்களுக்கு இந்த புனிதமான இடங்கள் ஓய்வான அமைதியை அளித்து மனது திட்டங்கள் தீட்டுவதை தடை செய்கிறது. மோட்சத்தை விரும்புபவர்களுக்கும் இந்த இடங்கள் அந்த உயர்ந்த நிலையைப்பற்றி இடையறாது சிந்திக்க உதவுகிறது. ஆனால் புலன்கள் மேல் ஆசையுள்ள சாதாரண மனிதனுக்கு உண்மையைத் தேடும் பக்தர் போல், இந்த தனிமையான பயணங்கள் அருள் கொடுப்பதில்லை. மந்த புத்தியுள்ள மக்கள் இறைவனைப் பற்றி சிந்திக்காவிட்டால், அவர்களுக்கு இந்த இயற்கையான இடங்கள் இன்பம் அளிப்பதில்லை. அவர்களுக்கு புலன் களாலும் பொருட்களாலும் மட்டுமே இன்பம் ஏற்படுகின்றன. அவை <u> </u> മിത്യമിல் மறையக் கூடியவை. இந்த சம்சார வாழ்க்கையில் புலன்களின் மேல் பற்று வைத்திருப்பதால் அவர்களுக்கு இறைவனிடம் நாட்டம் இருப்பதில்லை. இறைவனைப்பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தனை செய்பவர்களுக்கு இந்தப் பயணங்கள் இன்பம் அளிப்பது போல் மற்றவர்களுக்கு இன்பம் அளிப்பதில்லை. அதனால் தான் ஆத்ம தத்துவத்தை உணர்ந்த ஞானிகளுக்கும் உண்மையைத் தேடுபவர்களுக்கும் இந்த இமாலயத்தின் தனிமையான இடங்கள் அளவில்லா இன்பத்தை அளிக்கின்றன.

இந்தப் பயணங்களுக்கு சாஸ்திரங்களில் சில பொது விதிமுறைகள் இருந்தாலும், பலதரப்பட்ட மக்கள் தங்களுக்கு ஏற்றவாறு அவற்றைப் பின்பற்றுகிறார்கள். ஆனால் இறைவனைப் பற்றிய உயர்ந்த தத்துவ அறிவு – ஒரு மனிதன் உயர்ந்த மலையில் இருந்தாலும், அல்லது நகரத்தின் நடுவில் இருந்தாலும், புனிதப் பயணத்தில் இருந்தாலும், இறைச்சி விற்பவனாக இருந்தாலும் அருள் செய்கிறது. இந்த அறிவும் அதற்கு விருப்பமும் ஒரு மனிதனின் இதயத்தில் இன்றில்லாவிட்டாலும் அடுத்த வாழ்க்கையில் தோன்றுகிறது. உண்மை நிலையை அறியவும் ஆவல் ஏற்படும் பொழுது, அந்த மக்கள் தனிமையிலும் புனிதப் பிரதேசங்களிலும் வசிக்கும் மகான்களின் பால் மேலும் மேலும் ஈர்க்கப்படுகிறார்கள்.

அந்த ஆசை தீவிரமாகும் பொழுது ஞானம் விரைவில் வளர்கிறது. உண்மையான ஜிக்ஞாசாவை அடைவது மிகக் கடினம். இந்த அறிவும் – திக்ஞாசா – அதற்கான வேட்கையும் மிகவும் நெருங்கியது. <u>திக்ஞாசத்</u>தை ஞானத்தின் அடித்தளம் என ஆச்சார்யர்கள் கருதினார்கள். மனதில் இடையறாது உலக பொருட்களைப் பற்றி எண்ணம் இருக்கும் பொழுது அதனால் சூட்சுமமாக நினைக்க முடியாது. நான் எங்கிருந்து வந்தேன்? எங்கு செல்கிறேன்? என்னைப் படைத்தவர் யார்? இந்த வாழ்க்கையின் பொருள் என்ன? என பொறுமையாக நினைக்க முடியாது. ஆனால் இந்த உலகத்தில் கஷ்டப் பட்டவர்கள் இவ்வுலகப் பொருட்களெல்லாம் அழியக்கூடியவை என்று உணர்ந்தவர்கள், இந்தக் கேள்விகளைப் பற்றி ஆழ்ந்து யோசித்து கடவுளைப் பற்றி உண்மையை அறிய உற்சாகம் காட்டுவார்கள். அந்த உற்சாகம் ஐிக்ஞாசத்தின் முதல்படி (பூமிகா). பெரிய மகான்களையும் புனிதமான புத்தகங்களையும் பார்த்து அந்த பக்தன் இந்த உலகமும், தானும் பிரம்மனைத் தவிர வேறொன்றும் இல்லை என்ற புத்தி பூர்வமான முடிவுக்கு வருகிறான். இந்த தெளிவு தான் (பரோக்ஷ ஞானம்) ஆழ்ந்த அறிவுக்கு ஆரம்ப நிலை.

பக்தன் இந்த நிலையில் அடி எடுத்து வைத்ததும் அவனுடைய மனது மேலும், மேலும் சந்தோஷப்படுகிறது. அது தனிமையான இடங்களைத் தேடுகிறது. ஐிக்ஞாசாவின் முதல் கட்டத்தில், சாதகன் அமைதியின்மையும் வருத்தமும் அனுபவிக்கிறான். அவன் மனம் தனிமையான இடத்திலும், அல்லது எந்த இடத்திலும், பொருளிலும் மகிழ்ச்சி அடைவதில்லை. உண்மை ஓரளவு புரிந்த பிறகு, இந்த தாங்கமுடியாத அமைதியின்மை படிப்படியாகக் குறைந்து அவனுக்கு திருப்தி ஏற்படுகிறது. பெரிய மகாத்மாக்கள் இந்த நிலையில் இருக்கும் மனிதனை, தன் வீடு நெருப்பில் எரிந்து தன் உடலும் நெருப்பால் சுட்ட போது தண்ணீருக்காக இமயம் சென்றாலும் அவர்களுக்கு அங்கு அமைதி கிடைக்காது. இந்த அநித்யமான வாழ்வு சோகங்கள் நிறைந்தது என்று அறிந்தாலும் வாழ்வில் வெறுப்படைந்து இவ்வுலக வாழ்வை தியாகம் செய்ய விரும்புவார்கள். ஆனால் இறையருளை அடைய அது மட்டும் போதாது.

உண்மையின் இயல்பை அறியாமல், அதைப்பற்றி அதிக நம்பிக்கை யுடன் சிந்தனை செய்பவர்கள் தனிமையான வாழ்க்கைக்கு ஏற்றவர்கள் இல்லை. அப்பேர்ப்பட்ட மக்களுக்கு புனிதமான பெரிய சாதுக்களுடனும் பெரிய மகான்களுடன் இருப்பது தான் சரியான சாதனை. இதை அறியாமல் அவர்கள் இமாலயத்தில் தனிமையான இடங்களுக்குச் சென்றால், அங்கு சந்தோஷம் அடையாமல் மந்தமாகவும் உற்சாகம் அற்றவர்களாகவும் ஆகிறார்கள். உண்மையை அறிவதில் முதல் நிலையில் இருப்பவர்களுக்கும், கர்ம பலன்களில் பற்று கொண்ட கிரஹஸ்தர்களுக்கும் புனிதப் பயணங்கள் வெறும் புனிதப் பயணங்கள்தான். அதற்கு மேல் பலன் கிடையாது. புலன்களில் இருக்கும் ஆசை துன்பத்தைத் தரக்கூடியது. அறிவைத் தேடுபவர் களுக்கும் அதே நிலை தான். ஏனெனில் அவர்கள் அறிவில் ஆசை வைக்கிறார்கள். துன்பங்கள் மறைந்து, இதயத்தில் அமைதி நிலவும் வரை, இமயத்தின் அருளை துய்க்க முடியாது.

நன்றி.

(கைலாஷ் யாத்திரை)

நவராத்திரி

வேதங்களில் கூறப்பட்டுள்ள அனைத்து விடயங்களும் நவராத்திரி விழாவில் பிரதி பலிக்கின்றது. மனதைத் தூய்மைப்படுத்துவதுடன் சகலவிதமான எதிர்மறை எண்ணங்களையும் அகற்றி நேரான எண்ணங்களை வளர்க்கின்றது. ஆன்மிக அறிவைப்வழ்று சகல கட்டுப்பாடுகளையும் வளர்க்கின்றது. இதுவை அந்த உண்மையான வெற்றி எங்கள் ஆன்மிக விழிப்புணர்வை குறிப்பதற்கு அரங்கேற்றப்படும் மகிழ்ச்சி நடனம்.

சுவாமி தேஜோமயானந்தா



வெற்றியின் இரகசியம்

(பூக்ய குருதேவர் சுவாம் ச்ன்மயானுக்குர்)

வாழ்வில் உயர்வை எட்டுவது மனிதனுக்குத் தரப்பட்டுள்ள சிறப் புரிமை. வெற்றி பெறுவது அவனுக்குப் பழக்கமான ஒன்று. அப்படியிருந்தும் வாழ்க்கையைத் தாறுமாறாக வாழ்வதின் விளைவாக பல்லாயிரக்கணக் கான மக்கள் தோல்விகளினால் துவண்டு துன்புறுவதைக் காண்கின்றோம். வெற்றி பெற்ற மனிதன் ஒருவன் இருந்தால் அதற்கு எதிர்மாறாக தோல்வி யுற்று, மனமொடிந்து, நடைப் பிணங்களாக நடமாடும் பல்லாயிரக் கணக் கானவர்களை தற்கால நாகரீக சமுதாயத்தில் காண்கிறோம்.

உரலில் அகப்பட்டுக்கொண்டு அரைபடுவது போல் ஓயாத போட்டிகள் நிறைந்த, சந்தைக் கடை போன்ற இந்த உலகில் மக்கள் சிக்கி நசுங்குகின்ற னர். ஆனால் மனித குலம் இவ்வாறு சீரழிவதற்காகப் படைக்கப்பட்டதல்ல என்று உலகில் உள்ள அனைத்து ஆன்மீக நூல்களும் பறை சாற்றுகின்றன. தனி மனிதன் ஒவ்வொருவனும் தன்னுடைய திறமைகளை முழுமையாக பயன் படுத்தும் கலையை மட்டும் கற்றிருந்தால் மனித சமுதாயத்தின் எதிர்காலம் துன்பம் நிறைந்த ஒன்றாக மாற வேண்டியதில்லை என்று அவை கூறுகின்றன.

மனிதன் இயற்கையாகவே முழுமையானவன், குறைவற்றவன் என்று வேதாந்தங்கள் திட்டவட்டமாகக் கூறுகின்றன. ஆகவே அவனிடம் எல்லை யற்ற ஆற்றல்கள் மறைந்து கிடக்கின்றன என்றும் அவை கூறுகின்றன. நம்முடைய வாழ்க்கையை மட்டுமின்றி நம்மை சுற்றியுள்ளவர்களின் வாழ்க் கையையும் உயர்ந்த நிலைக்கு எடுத்துச் செல்வதற்கு வேண்டிய திறமையும் சக்தியும், ஆற்றலும் மனிதனிடம் நிறைந்திருக்கின்றன என்று நமது ரிஷிகள் கூறுகின்றனர். நம்முள் புதைந்து கிடக்கும் இந்த சக்தியினை, திறமையினை இனங்கண்டு கொண்டு அதனை முழுமையாகவும், திறமையாகவும் கையாளும் ஆற்றல்தான். நாம் எப்பொழுதும் மிகவும் போற்றி விரும்பத் தக்கது.

நம்முள் இருக்கும் திறமை அனைத்தையும் புரிந்துகொண்டு அவற்றை நன்கு பாதுகாத்து மேலும் மேலும் வளரச் செய்யும் வகையில் வாழும் வாழ்க்கை தான் பயனுள்ள வாழ்க்கையாகும். இம்முயற்சியில் நாம் எத் துணை வெற்றியை எட்டுகிறோம் என்பது நம் குணத்திலும், நடத்தையிலும், ஆளுமையிலும் நாம் எத்தகைய மாற்றங்களை கொண்டு வருகிறோம் என்பதைப் பொறுத்ததாகும்.

இதில் நமக்கு எத்தனை ஆற்றல்கள் இருக்கின்றன என்பது முக்கியமல்ல. அவற்றில் எத்தனை ஆற்றல்களை நாம் வளர்த்துக்கொள் கிறோம் என்பது தான் முக்கியம். ஒரு மனிதனுக்கு பல ஆற்றல்கள் இருக்கலாம். இருப்பினும் வாழ்க்கையில் அவன் பெரிய தோல்விகளைச் சந்தித்தவனாக இருப்பான். தனக்கு உள்ள ஆற்றல்களை நடைமுறை வாழ்க்கையில் சரிவரப் பயன்படுத்துபவன் தான் வெற்றி பெறுவான்.

நிகழ்காலத்தில் மட்டுமல்லாது எதிர்காலத்திலும் நாம் எவ்வாறு முன்னேற்றமடைகிறோம் என்பது நம் கையில் தான் உள்ளது. உதவிக்காக பிறரை நாம் எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டாம். மற்றவர்களின் உதவியுடனும், ஆதரவுடனும் தான் நம்மால் செம்மையாக செயலாற்ற முடியும் என்ற மயக்கத்திற்கு நாம் ஆளாக வேண்டாம். நம்முடைய வெற்றியனைத்தும் நம் கையில்தான் உள்ளது. இந்த அடிப்படை உண்மையை நாம் புரிந்து கொள்வோமாக. இதை நாம் புரிந்து கொண்டேயாக வேண்டும்.

நாம் சக்தியற்றவர்கள், திறமையற்றவர்கள், அற்பமானவர்கள் என்ற தவறான, அவசரப்பட்டு எடுத்த முடிவே வாழ்க்கையில் நாம் சந்திக்கும் தோல்விகளுக்கு காரணம். இறைவனின் படைப்பில் நமக்கும் பெரும் பங்கு உண்டு என்பதை ஆன்மீக நூல்களும், மதச் சடங்குகளும் உணர்த்துகின்றன. நம் உள்ளத்தில் எப்பொழுதும் 'சிவோஹம்', 'சிவோஹம்' என்ற ஓசை ஒலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இது தான் படைப்பிற்கு காரணமான ஆதார சக்தியாகும். இதனைத்தான் அந்த நூல்கள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன.

தியானத்தின் மூலம் மேற்கூறிய உண்மையினை நம் மனதில் நன்றாக பதிவு செய்துகொள்வோமாக. செயல்படுவதற்கு வேண்டிய சக்தியையும், உறுதியையும் இது நமக்கு அளிக்கட்டும். இவ்வுலகில் நமக்கென்று ஓர் இடத்தை இதன் மூலம் பெறுவோமாக.



நம்முள்ளே இருக்கும் இந்த சக்தியை இனங்கண்டு கொண்ட பிறகு அதனை நமது செயலில் முழுமையாகவும், முறையாகவும் பயன்படுத்தத் தவறினால் நாம் மோசமான தோல்வியைத் தழுவுவது நிச்சயம். தேவைக்கு அதிகமாக திட்டங்களை தீட்டாமல் இருப்போம். அனாவசியமான கவலை களை மனதில் கொள்ளாமல் இருப்போம். மனதில் உறையும் இறைவனுக்கே நமது முயற்சிகள் அனைத்தையும் சமாப்பிப்போம். இறைவனின் வழிகாட்டு தலை பின்பற்றுவோம். 'இறைவா, உன் திருவுளப்படி தான் அனைத்தும் நடக்கும்' என்ற மனதிற்கு இதமளிக்கும் மனப்பாங்குடன் நம் செயல்கள் அனைத்தையும் மேற்கொள்வோமாக. 'ஈஸ்வர இச்சா' (இறைவனின் விருப்பம்) என்ற இந்தத் தெளிவு நம் மனதில் உள்ள தனிப்பட்ட விருப்பங் களை விடப்பெரியது. இது தான் நமது செயல்கள் அனைத்திற்கும் பின்னே ஊக்குவிக்கும் நாதமாக நம் மனதில் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கும்.

ஓர் உண்மையான ஆன்மீக மனிதனிடம் மகிழ்ச்சி, அமைதி, மென் பண்பு, சீலம், நம்பிக்கை, மனிதாபிமானம், புலனடக்கம், அஞ்சா நெஞ்சம், துன்பங்களைத் தாங்கிக் கொள்ளும் துணிவு ஆகியவை நிறைந்திருக்கும். துடிப்பு நிறைந்த அத்தகைய ஆன்மீக மனிதனைக் கட்டுப்படுத்த எந்த சட்டமும் தேவையில்லை. ஏனெனில் அவன் சுயக் கட்டுப்பாடுடைய மனிதன். அனைத்து சட்டங்களுக்கும் தலைவனான இறைவனை, வெளிப்படுத்தும் ஒரு கருவியாக அந்த மனிதன் விளங்குவான். இது செயற்கையாக தோன்றலாம். இருப்பினும் நான் இதுவரை கூறிய நற்பண்புகளை வளர்த்துக் கொள்வோமாக. இறைவனின் விருப்பம் நம் மூலம் நிறைவேறும் வகையில் நம்மை பண்படுத்திக் கொள்வோமாக. இதை நாம் செய்தேயாக வேண்டும்.

கவலையை விட்டொழியுங்கள். நாம் எதைப்பற்றியும் கவலை கொள்ள வேண்டியதில்லை கவலை என்பது ஆன்மீக பலவீனத்தின் ஒரு வெளிப்பாடுதான். தன்னம்பிக்கையின்மையைத்தான் அது காட்டுகிறது. வாழ்க்கையில் சில சந்தாப்பங்களில் சோதனைகளை நாம் சந்திக்க நேர்வது இயற்கையே, அத்தகைய சமயங்களில் நாம் அஞ்சி நடுங்கக்கூடாது.

வாழ்க்கையை முழுமையாக வாழ்வதற்கு நம் எல்லோருக்கும் அளவற்ற மனோதைரியம் தேவை – மனோ தைரியத்தை நாம் கட்டாயம் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.



எங்கும் நிறைந்துள்ளது, எல்லைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட, அனைத்துச் சக்தியையும் தன்னுள் அடக்கியுள்ள இறைவனிடம் நாம் நெருங்கிச் செல்ல. செல்ல நம்முள்ளே அடங்கிக் கிடக்கும் அளப்பற்ற ஆற்றல்களை நாம் உணர்வோம் – இதை நாம் உணர்ந்தேயாக வேண்டும்.

நம்முடைய தன்னம்பிக்கையை மேலும், மேலும் வளர்த்துக் கொண்டோ மேயானால், நம்முடைய தைரியம் அதிகரிக்கும், நம்முடைய செயலாற்றும் திறமை கூடும் இறைவனுடன் நம்மை ஒன்றிணைத்துக் கொள்ளும் பொழுது மிகக் கடினமான சவால்களையும் எதிர்கொண்டு வெற்றி பெறும் பலம் நமக்குக் கிடைக் கும் — ஆகவே நம்மை இறைவனுடன் இணைத்துக் கொண்டேயாக வேண்டும்.

நன்றி (நம்மால் முடியும்)

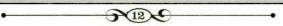


இறைவனிடம் பற்றுக்கொள்ள...

நம்மைச் சுற்றியுள்ள உலகத்தில் மனிதன் ஒருபோதும் சோம்பேறியாயில் லாமல், எப்போதும் செயலாற்றுபவனாகவே இருப்பதைக் காணுகிறோம். பொம்மைத் தொட்டில் விளையாட்டு மைதானம், காதல் உய்யானம், காம மண்டபம், ஆஸ்பத்திரிப் படுக்கை, அங்கஹீனர் விடுதி–இவைதான் அவனுடைய சாதனைப் பயன்கள்! சுறுசுறுப்பின் விளைவுகள்! நேரம் ஓடிக்கொண்டேயி ருக்கிறது. வாழ்க்கை வடிந்துகொண்டே போகிறது. அவனுக்கு இறைவனை, மேலாம் பொருளை, நினைக்க நேரம் கிடையாது! சிருஷ்டி கர்த்தாவே மனிதனின் புலனுறுப்புகள் அனைத்தையும் வெளிப்புறம் பார்த்தாற்போல் அமைத்திருக் கின்றார் என்று கடோபனிடதம் கூறுகிறது. ஆகவே அவன் பொதுவாக, புலன் மட்டத்தில்தான் வாழ்கிறான். கீர்த்தி வாய்ந்த கடக முனிவர் கூறுகிறார். வெகு அபூர்வமான சிலர் தான் புலன்களின் ஈடுபாடுகளிலிருந்து தங்களை விடுவித்துக் கொள்கிறார்கள். மேலாம் பொருளை உணர ஆசைப்பட்டு என்றும் மாறாததும் மாற்ற முடியாததுமான பொருளை நாடுகிறார்கள்.

இறைவனிடம் பற்றுக் கொள்வதென்றால் வேதனையான துயரங்களி லிருந்து – மாயையான லாபங்கள், அதிர்ச்சிதரும் நஷ்டங்கள் ஆகியவற்றி லிருந்து – விடுபடக் கற்றுக்கொள்வதாகும். அவனை நோக்கித் திரும்பு வோமானால், அவனிடம் பற்றுக்கொண்டவர்களாவோம். என்றும் மாறும் தன்மையுள்ள விஷயங்களிலிருந்து உண்மையான சாதகன் தன்னைத் திறம்பட விடுவித்துக்கொள்ள விரும்பினால் அந்தப் பற்றுத்தான்கைகொடுக்கும்.

சுவாமி சின்மயானந்தா



சிலர் வெற்றி பெறுவதற்காக@வ பிறந்தவர்களா?

(பூக்ய குருக் சுவாம் தேகோமயானுந்தா)

सर्वे जनाः सफलतामाष्ठुं योग्याः समर्थाश्च

ஸர்வே ஜனா: ஸபலதாமாப்தும் யோக்யா: ஸமர்தாச்ச ٫

ஸர்வே – எல்லா; **ஜனா**: – மக்களும்; **லபலதாம்** – வெற்றியை; ஆ**ப்தும்** – அடைய; **போக்யா**: – தகுதி படைத்தவர்கள்; ச – மேலும்; ஸ**மர்தா**: – திறமை படைத்தவர்களும் (ஆவார்கள்).

|| எல்லா மக்களும் வெற்றி பெற தகுதியும் திறமையும் படைத்தவர்கள் ஆவார்கள் ||

வெற்றி பெறவே பிறந்தவர்கள்

சிலர், வெற்றி என்பது சில குறிப்பிட்ட நட்சத்திரங்களில் பிறந்து இறைவனால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட ஒரு சிலருக்கே சாத்தியம் என நினைக்கிறார்கள். மற்றவர்கள், வெற்றி என்பது உயர்நிலையில் உள்ளவர்களோடு தொடர்பு வைத்திருப்பவர்கள், செல்வம் உடையவர்கள், வெளி உலக செல்வாக்கு உடையவர்கள் ஆகியோர்க்கு மட்டுமே கிடைக்கும் என எண்ணுகிறார்கள். சிலர் 'என்னால் வெற்றி பெற இயலாது; நாள் எதற் கும் உதவாதவன் என்று கூறுகிறார்கள். பலர் 'எக்ஸ்' என்பவர் கைவிடப்பட்ட நபர், தோல்வி அடைந்தவர், என்று கூறி ஒரு சிலரை புறக்கணித்து விடு கிறார்கள். ஆனால் இது உண்மையல்ல. அனைவரும் வெற்றி பெற முடியும். நான்கூட வெற்றி பெற முடியும். 'எக்ஸ்' என்பவரும் வெற்றி பெற முடியும். எவரும் வெற்றி பெற முடியும். என்பவரும் வெற்றி பெற முடியும். எவரும் வெற்றி பெற முடியும். எவரும் வெற்றி பெற முடியும். எவரும் வெற்றி பெற முடியும். என்பவரும் வெற்றி பெற முடியுக்கிக்கிறத்து அதை பயன்படுத்திக் கொள்பவரைக் காண்பது தான் அரிது (ப்ரயோக்தாஸ்தத்ர துர்லப்)

ஒரு தனி நபரைப் பற்றி என்ன கூறுகிறோமோ அது ஒரு நிறுவனத் திற்கும் சமூகத்திற்கும் நாட்டிற்கும் கூட பொருந்தும். எவ்வாறு ஒரு தனி மனிதன் சவால்களை எதிர் கொண்டு சிறந்த எதிர்காலத்தை உருவாக்கப் பொறுப்பேற்கிறாரோ, அவ்வாறே ஒரு நிறுவனமோ, நாடோ செய்ய



வேண்டும். இந்தியா, ஆங்கிலேய ஆட்சியின் கீழ் சுமார் இருநூறு ஆண்டுகள் இருந்தது. ஒரு சிலர் எழுச்சிபெற்று, இந்தியா முழு சுதந்திரம் பெறவேண்டும் என போராடியதற்குப் பிறகே ஆங்கிலேயர் இந்தியாவை விட்டு வெளியேற வேண்டியதாயிற்று. சுதந்திரம் தங்கத் தாம்பாளத்தில் வைத்துக் கொடுக்கப்பட வில்லை. நம் நாட்டிற்கு வெளியிலிருப்பவர்கள் எவரும் ஆங்கிலேயரை நம் நாட்டிலிருந்து விரட்டியிருக்க முடியாது. ஒரு குழந்தையிடம், "கண் வீங்கிக் காயமாக உள்ளதே? யாரிடம் அடிபட்டாய்?" என்று கேட்க அதற்கு அக்குழந்தை, "இது ஒன்றும் சுலபமாக அளிக்கப்படவில்லை; அதற்காக நான் போராட வேண்டி இருந்தது" என்று கூறியது!

ஒரு நிறுவனத்தின் எல்லா உறுப்பினர்களும் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு அதனுடைய வெற்றிக்காக பாடுபட வேண்டும். அவர்கள் தங்களுடைய பலத்தை அறிந்துகொள்ள வேண்டும்; சொந்த நிதி ஆதாரத்தை கண்டறிய வேண்டும்; அவர்களுடைய எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு திட்டமிட வேண்டும்; திட்டமிட்டபடி கடுமையாக உழைத்து குறிக்கோள்களை அடைய வேண்டும்.

சிங்கப்பூர், தன் தாய் நாடான மலேசியாவை முழுவதுமாக நம்பி யிருந்த ஒரு சிறு மீன்பிடிக்கும் தீவாக இருந்தது. அது மலேசியாவிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டபொழுது, கலங்கி நொறுங்கிப்போய் விட்டது. எவ்வாறு அவர்கள் முன்னேறினார்கள்? அந்நாடு துறைமுக நகரமாகவும், வங்கி சம்பந்தமான செயல்பாடுகளின் மையமாகவும் இருப்பதை உணர்ந்த அந்நாட்டின் தீர்க்கதரிசி (லீகுவான் யூ) பல எதிர்காலத் திட்டங்களைத் தீட்டி, அந்நாட்டு மக்களை எழுச்சியுறச் செய்து, கடுமையாக உழைக்கச் செய்தார். மிகவும் குறகிய காலத்திலேயே, தென்கிழக்கு ஆசியப்பகுதியில், அது மிகவும் செல்வமிக்க நாடுகளில் ஒன்றாகிவிட்டது. ஒவ்வொருவரும் வெற்றி பெறவே பிறக்கிறார்கள். உங்களையோ அல்லது மற்றவரையோ குறைத்து மதிபபிடாதீர்கள்.



எவ்வாறு அனைவரும் வெற்றி பெறஇயலும்?

यस्मात्स्वतन्त्रता मनुष्यजन्मनो विशेषता யஸ்மாத் ஸ்வதந்த்ரதா மனுஷ்ய-ஐன்மனோ விசேஷதா ; ,

யஸ்மாத் – ஏனெனில்: ஸ்வதந்த்ரதா – சுதந்திரம்; மனுஷ்ய-ஜன்மன: – மனித வாழ்வின்; விசேஷதா – சிறப்பான அங்கம் ஆகும்.

். ஏனெனில், சுதந்திரம் மனிதவாழ்வின் சிறப்பான அங்கம் ஆகும் ||

மனிதப் பிறப்பு மிகவும் உயர்வானது

அனைவரும் வெற்றி பெறமுடியும் என்று கூறும் அளவுக்கு மனிதப் பிறப்பின் சிறப்பு என்ன? விலங்குகள் அவைகளுடைய இயற்கை உணர்ச்சி களால் வழி நடத்தப்படுபவை. அவை, தங்களுடைய சூழ்நிலைகளை மீறி கொள்ளும் அளவுக்கு சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை. அவ்வாறு இயங்குவதற்கு சுதந்திரம் உள்ளவையும் அல்ல. பசு இயற்கையிலேயே சாக பட்சிணியாகவே உள்ளது. ஆனால், மனிதனின் உடல், உணர்வு, புத்தி ரீதியான ஆளுமை அவனுக்கு அளவற்ற சக்தியையும், முன்னேறுவதற்கான சுதந்திரத்தையும் கொடுத்துள்ளது. உடல் ரீதியாக பாதிக்கப்பட்ட ஸ்டீபன் ஹாக்கின்ஸ், மனரீதியாக பாதிக்கப்பட்ட ஜான் நேஷ் ஆகியோர் பல உயரிய சாதனைகளைப் படைத்துள்ளனர். அப்படியிருக்கும் பொழுது, எல்லா புலன்களும் செம்மையாக இயங்கும் நிலையில் உள்ளவர்களின் சாதனைத் திறன்களைப் பற்றிக் கூறத் தேவையில்லை. நாம் வரம்பிற்குட்பட்டவர்கள் என்றும் சாதனைகள் புரிய தகுதியற்றவர்கள் என்றும் எண்ணினால், அது நம்முடைய எண்ணத்திலும் கற்பனையிலும்தான் இருக்கிறது. நாம் எதையும் சாதிக்க முடியும் என்று நினைத்தால், அவ்வாறே செயலாற்ற சுதந்திரம் படைத்தவர்கள், மேலும் உண்மையாகவே நம்மால் சாதிக்கவும் முடியும்.



இறைவன் நினைவிலேயே இன்பம் காண8வண்டும்

தெய்வீகம் ஒருவனது உள்ளத்திலே மலரும் போது அவன் காணும் காட்சிகள் அனைத்தும் தெய்வீகமாகவே அவன் கண்களுக்குத் தெரியும். அனைத்தையும் சர்வ ஆத்ம பாவத்திலேயே அதாவது இறைவனது தோற் றங்களாகவே அவன் காண்கிறான். இது இரண்டற்ற நிலை. இந்த நிலையில் வேறுபாடுகள் தெரிவதில்லை. இவ்வாறு சர்வ ஆத்ம பாவத்தில் அனைத்தை யும் பார்க்கும் பக்குவத்தை அடையும்போது வாழ்க்கை அமைதியும் ஆனந்தமும் நிறைந்தாக அமையும்.

இவ்வாறு கிளிநொச்சியில் அமைந்துள்ள சின்மயாமிஷனின் வதிவிட ஆச்சாரியார் பிரம்மச்சாரி சிவேந்திர சைதன்யா சின்மய நாதத்துக்கு அளித்த விசேட நேர்காணலின்போது தெரிவித்தார். அவர் தொடர்ந்து கூறிய கருத்துக்களை கேள்வி பதில் வடிவத்தில் தொகுத்துக் கீழே தருகிறோம்.

கேள்வி: சுவாமி! வாழ்க்கை என்றால் என்ன?

பதில்: வாழ்க்கை என்பது பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் இடைப்பட்ட பல்வேறு அனுபவங்களின் தொகுப்பாகும். இந்த அனுபவங்கள் இன்பம் துன்பம், ஏற்றம், இறக்கம் இலாபம் நட்டம் போன்ற பல்வேறு இரட் டைகள் நிறைந்ததாகும். இவற்றை சமநோக்கோடு இறைவனின் பிரசாதமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு ஏற்றுக்கொண்டு எமது பிறவிப் பயனான முத்திப் பேற்றை அடைவதற்கான முழு முயற் சியில் ஈடுபட்டு மீண்டும் பிறவாத நிலையை எய்த வேண்டும்.

"பிறவாமை வேண்டும்

மீண்டும் பிறப்புண்டேல்

உன்னை என்றும் மறவாமை வேண்டும்"

என்ற இலக்குடன் வாழும்போது இறைவன் நினைவிலேயே இன்பம் காணும் நிலை கைகூடும். அப்போது தான் இந்த வாழ்க்கை அர்த்தமுள்ளதாக அமையும்.



கேள்வி: கூக்குமம் எப்போதும் உயர எழும்பும். கூக்குமமான தூய்மையான மனம் சத்தியத்தை நோக்கி உயருகின்றது. அப்போது வாழ்க்கை பற்றிய அடிப்படை கேள்விகள் தோன்றும் என்று பூஜ்ய குருஜி சுவாமி தேஜோமாயானந்தர் சொல்கிறார். இதற்கான விளக்கம் வேண்டும் சுவாமி.

பதில் : இங்கே சூக்குமம் என்பது உள்ளார்ந்த பக்குவமான எதுவும் அற்ற நிலையைக் குறிக்கின்றது. இவ்வாறு எதுவுமற்ற பரிசுத்தமான மனநிலை எம்மிடம் உருவாகும்போது அது சத்திய நிலைக்கு உயருகின்றது. இவ்வாறு சத்திய நிலைக்கு மனம் உயரும்போது அது ஆத்மிக பக்குவத்தை அடைவதற்கான உந்துசக்தியாக அமைகிறது.

ஆத்மிக பக்குவம் மனிதனது பிறவிப் பயனான இறை நிலையை அடைவதற்கு மிகவும் இன்றியமையாத அம்சமாக இருக்கிறது. மனம் தூய்மை அடையும்போது தான் தெளிவு பிறக்கும். கலங்கிய குட்டையில் சூரிய விம்பத்தை நாம் காண முடியாது.

இவ்விடத்திலே தூய்மையான மனம் சத்தியத்தை நோக்கி உயரும் போது வாழ்க்கை பற்றிய அடிப்படைக் கேள்விகள் தோன்றும் என்ற விடயத்தைப் பதிவு செய்ய வேண்டும் வாழ்க்கை பற்றிய கேள்விகள் எழும் போது அவற்றிற்கான பதிலைத் தேடி தனக்குள்ளே விசாரணை ஆரம்பமாகிறது. விசாரணையின் விளைவாக இறைவனது மகாசக்திக்கு முன்னால் நான் யார்? என்னால் செய் யக் கூடியது எதுவும் உண்டா? எதுவுமே இல்லை என்ற உண்மைகள் தெளிவாகத் தெரிகின்றன. அறியாமை காரணமாக நாம் கொண்டுள்ள தேகாபிமானத்தோடு ஒட்டிய எமது உணர்வுகள் மற்றும் எண்ணங்கள் அனைத்தும் பொய்யானவை என்ற உண்மை நெஞ்சில் பதிந்து விடுகிறது. இந்த நிலையில் மனம் தொடர்ச்சி யாக இறை சிந்தனையில் ஈடுபட்டு தனது தேகாபிமானத்தை ஒழித்து பிரம்மத் துடன் இணைந்து விடுகிறது. தன்னைத்தன்னால் அறிந்தவன் ஜீவன் முக்கனாகிறான்.

கேள்வி : காண்கின்ற உலகம் எல்லோருக்கும் ஒன்றுதான் ஆனால் எமது கண்ணோட்டம் மாறும்போது வாழ்க்கையும் அதை அன்றாடம் பார்க்கும் பார்வையும் மாறுகிறது என்று சொல்லப்படுவது பற்றிய விளக்கம் வேண்டும் சுவாமி!



பதில்: ஆம், எல்லோரும் ஒரே உலகையே பார்க்கிறார்கள். ஆனால் அவரவர் பார்வைக்கு ஏற்றபடி தான் படைப்பின் தோற்றம் இருக்கும் என்பது உண்மையே இதை வேதாந்தம் "யதா திருஷ்டி ததா ஸ்ருஷ்டி" என்று சொல்கின்றது.

ஆனால் தெய்வீகம் எமது உள்ளத்தில் மலரும் போது நாம் காணும் காட்சிகள் அனைத்தும் தெய்வீகமாகவே எமது கண்களுக்குப் புலப்படும். அப்போது அனைத்தையும் இறைவனின் தோற்றங்களாகவே அதாவது இரண்டற்ற நிலையில் சர்வ ஆத்ம பாவத்தில் நோக்குவோம். அப்போது வேறுபாடுகள் எதுவும் எமது கண்களுக்குத் தெரிவதில்லை மனதுக்குப் புரிவதில்லை. இந்த நிலையில் வாழ்க்கை அமைதியுடன் கூடிய ஆனந்தம் நிறைந்த தொன்றாக அமையும்.

கேள்வி : சுவாமி! எண்ணங்கள் தான் உலகம் என்ற சிந்தனைப் பொறியின் பின்னால் உள்ள அர்த்தத்தை விளங்குங்கள்.

பதில் : நான் இந்தத் தோற்றம் என நினைத்து தேகாபிமானத்துடன் வாழும் போது மனம், புத்தி அகங்காரம் மற்றும் காம, குரோத, லோப மத மாச்சரியம் எனச் சொல்லப்படும் உட்பகைகள் ஆகியவற்றை ஒட்டிய எண்ண அலைகள் மேலெழுவதைத் தவிர்க்க முடியாது. இந்தக் கீழானநிலையிலிருந்து விடுபடுவதற்கு தேகாபிமானத்தை விட்டொழித்து ஆத்மாபிமான நிலைக்கு எம்மை உயர்த்திக்கொள்ள வேண்டும்.

எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் பரமாத்மா ஜீவாத்மாவாக எம்முள் நிறைந்திருக்கின்றான். அந்த தெய்வீகம் சத், சித் ஆனந்த மயமானது. அதாவது நித்தியமானது பேரறிவானது, ஆனந்தமானது. அமைதியே அதாவது மௌனமே அதனது இலட்சணம். அது எண்ணங்களுக்கு அப்பாற் பட்டது. ஆதலால் எம்முள் நிறைந்திருக்கும் அந்த தெய்வீகத்துடன் எம்மை இணைத்து வாழும் போது எம்முள்ளே மேலெழுந்து வீசிக்கொண்டிருக்கும் எண்ண அலைகள் ஓய்ந்துவிடுகின்றன. எண்ணங்கள் இல்லாமல் மனம் முதலிய அந்தக் கரணங்கள் தொழிற்படுவதில்லை. இது நிட்டை கூடிய நிலை. அவித்தை நீங்கிய நிலை. இதனை 'அகம் பிரம்மாஸ்மி' என்ற மகாவாக்கியம் உணர்த்துகின்ற தன்மையை அறிந்து சச்சிதானந்தமாக வேண்டும்.

கேள்வி : இறந்த காலத்தை இப்போதே மறந்துவிடு. எதிர் காலத்தைப் பற்றி எண்ணளவும் எண்ணாதே நிகழ் காலத்தில் அதுவும் இந்த நிமிடத் தில் மட்டும் வாழப் பழகிக் கொள் என்று எமது மறை நூல்கள் போதிப்பது ஏன்?

பதில் : இன்று நேற்றாகிறது. நேற்று இன்றைய நினைவாகிறது. நாளை இன்றைய கனவாகத் தோன்றுகின்றது.

இறந்தகாலம் மீண்டும் எமக்கு வரப்போவது இல்லை. அதை மீண்டும் திரும்பிப் பார்த்தால் ஆகப்போவது எதுவும் இல்லை. அது போல எதிர்காலம் நிச்சயமற்றது. அது ஒரு ஏங்குதல் மட்டுமே நிகழ்காலம் மட்டும் இறைவனது கொடையாகும். எனவேதான் நிகழ்காலத்தில் மட்டும் அதாவது நிகழ்காலத் தின் ஒவ்வொரு நிமிடத்தையும் அற வழியில் நின்று இறை சிந்தனையுடன் வாழப் பழகிக்கொள்ள வேண்டும் என இறை வழி நின்ற மகான்கள் போதித்தனர்.

இவ்வாறு வாழப் பழகிக்கொண்டால் எமது வாழ்க்கை ஆனந்த மயமாக அமையும் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை.

- **கேள்வி :** வாழ்க்கையில் வெற்றி என்பதை எல்லோரும் ஒரே விதமான அளவுகோல் கொண்டு அளப்பதில்லை, இந்த வெற்றியை எவ்வாறான அளவுகோல் கொண்டு நீங்கள் அளக்கிறீர்கள்?
- **பதில் :** உலோகாயுத வாழ்வில் பெறப்படும் வெற்றிகள் வெவ்வேறு அளவு கோல்களினால் அளக்கப்படுகின்றன. இந்த விடயத்தை ஒருபுறம் வைத்து விட்டு ஆத்மிக வெற்றிக்கான அளவுகோல் பற்றி மட்டும் இங்கே சிந்திப்போம்.

என்னுடைய கருத்தின்படி வெற்றிஎன்பது தனிப்பட்ட ரீதியில் அன்றி சமுதாயத்துக்குப் பயனுள்ளதாக அமைய வேண்டும். தனிப்பட்ட ரீதியில் ஏற் படும் தோல்வி கூட சமுதாயத்துக்கு நல்ல பலனைக் கொடுக்குமானால் அது வெற்றியே. அதைப் போற்ற வேண்டும். உதாரணமாக இராமாயணத்தில் ஐடாயு தன்னை விடப் பல மடங்கு பலம் கூடிய இராவணனுடன் போரிட்டு மடிந் தால் கூட ஐடாயுவின் இறுதிக் கிரியைகள் பரம்பொருளான இராம பிரானா லேயே செய்யப்படும் பேரருள் கிடைத்தது. ஐடாயுவுக்கு மோட்சப் பேறு கிட்டியது. அதுபோல எமது வெற்றியோ, தோல்வியோ பிறருக்கு நற்பயனைக் கொடுக்குமாக இருந்தால் அது மெச்சத்தக்கதே.

இன்னும் சொல்வதானால் நாம் எமக்குள்ளே உள்ள இறைவனோடு இணைவதற்குத் தடையாக உள்ள நான், எனது என்ற ஆணவம் மற்றும் உட் பகைகளை வெல்வதே (உட்பகைகள் பற்றி ஏற்கனவே சொல்லியிருக் கிறேன்) நாம் வாழ்க்கையில் அடையும் வெற்றியை அளப்பதற்கான உண்மையான அளவுகோலாகும்.

கேள்வி : வாழ்க்கை ஓட்டத்தில் விருப்பம் என்பது தேவையிலிருந்தும் எழலாம். கற்பனை மற்றும் பழக்க வழக்கங்களிலிருந்தும் எழலாம். தேவையிலிருந்து உனது விருப்பங்களை ஒழுங்குபடுத் திக் கொண்டால் நீயே ஞானி என்று ஒரு ஞானி சொல்கிறார். இதற்கான விளக்கம்?

பதில்: ஆம், விருப்பங்கள் மேலெழுவதற்கான காரணங்கள் பல இருக்க லாம். ஆனால் விருப்பங்களுக்கு கட்டாயமாக வரையறை வேண்டும். இந்த வரையறை எமது தேவைகளை மட்டும் மையப்படுத்தியதாக இருக்குமானால் தேவை பற்றி பிரச்சினை களை அல்லது அவலங்களை எதிர்நோக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பங் கள் எழுவதற்கு வாய்ப்பில்லை. காலுக்கு அளவான செருப்பையே நாம் அணியவேண்டும். அது பெரிதாகவோ அல்லது சிறிதாகவோ இருக்குமானால் அது எமது பயன்பாட்டுக்கு உகந்ததாக அமை யாது. அதுபோல அளவற்ற விருப்பங்களும் எமக்குப் பிரச்சினை யாகத் தான் இருக்குமே தவிர தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யப் போவதும் இல்லை உலகில் எது நித்தியம் எது அநித்தியம் என்ற

விவேகத்தை வளர்ப்பதனூடாக வைராக்கியம் கைவரப் பெற்று எமது ஆத்ம தத்துவத்தை உணரும் விருப்பமே எல்லாவற்றிலும் தலையாயதாகும். அதை அடைய உதவும் ஏனைய விருப்பங் களை அதற்கு அடுத்தபடியாக பட்டியலிடலாம். ஆசை அறுமின் ஆசை அறுமின் ஈசனோடு ஆயினும் ஆசை அறுமின் என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. இதை மறக்கக்கூடாது. எனவே ஒருவன் தனது விருப்பங்களை ஒழுங்குபடுத்தி அவற்றின் மீது பற்றற்று இருந் தால் அவன் ஞானிதான்.

- **கேள்வி :** துரியோதனன் இப்படிச் சொல்கிறான் "எனக்கு நல்லது எது என்று தெரியும். ஆனால் அதை நான் செய்யவில்லை. தீயது எது என்றும் தெரியும். அதிலிருந்து விடுபட முடியவில்லை" எம்மில் பலர் இதை ஒத்திருக்கிறோம். காரணம்?
- பதில்: இதற்கு ஒரே ஒரு காரணம் தான் உண்டு. கிருஷ்ண பரமாத்மா கீதையில் சொன்ன காரணமே அது காமமும், குரோதமுமே அந்தக் காரணம். தேவையற்ற விருப்பங்களால் பற்று பேராசையாக மாறுகிறது. பேராசையை அடைய முடியாதவிடத்து அல்லது அது தடுக்கப்படும் போது அது கோபமாக உருமாறுகிறது. அந்தக் கோபம் எமது புத்தியை மழுங்கடித்து எம்மை வீழ்ச்சிப்பாதைக்கு இட்டுச் செல் கிறது. அது எமது வாழ்க்கையின் இலக்கை அடைவதற்குத் தடை யாகிறது. எனவே எம்மிடம் உள்ள காமத்தையும் குரோதத்தையும் எப்போதுகளைகிறோமோ அப்போதே நாம் தீயனவற்றை விடுத்து நல்லனவற்றைச் செய்யும் மனோ நிலையைப் பெற்றுவிடுகிறோம்.
- **கேள்வி :** இறுதியாக 'சின்மயநாதம்' வாசகா்களுக்கு நீங்கள் விடுக்கும் செய்தி என்ன?
- ப**தில் :** மன்னுயிரையும் தன் உயிராக மதித்து எல்லோர் மீதும் தன் நலமற்ற அன்பு செலுத்தவேண்டும். எல்லோருக்கும் தன்னால் இயன்ற சேவையைச் செய்யவேண்டும். இது முடியாதவிடத்து எல்லோரிடமும் அன்பாகப் பேசிப் பழக வேண்டும்.



நவராத்திரி விழாவின் ஆன்மிக தத்துவம்



எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளை நாம் சகுண சாகாரப் பிரம்மமாக, அகிலாண்ட கோடி பிரமாண்ட நாயகி, அம்பிகை என வழிபடுகின்றோம். அம்பிகையை மூன்று உருவங்களில் துர்க்கா, லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி என முறையே வீரம், செல்வம், கல்வி ஆகியவற்றைத் தரும் தெய்வங்களாக, ஒவ்வொரு சக்திக்கும் மும்மூன்று இரவுகளை (திதிகள்) ஒதுக்கி ஒன்பது இரவுகள் வழிபாடாற்றுகின்றோம். புரட்டாதிமாத சுக்ல பக்ஷ பிரதமை முதல் நவமி திதி ஈறாக உள்ள ஒன்பது திதிகள் இதற்கான காலமாகும். இத் திதிகள் சில வருடங்களில் எட்டு நாட்களும் 10 நாட்களிலும் நிற்பது உண்டு. இதனால் சிலவருடங்களில் 8 நாட்கள், 10 நாட்களிலும் இவ் விரதத்தை அநுஷ்டிக்கின் நோம். இவ் விரதம் / விழா குறிக்கும் ஆன்மிக தத்துவத்தைப் பார்ப்போம்.

துர்க்கை வழிபாரு

நாம் உயர்ந்த பண்புகளைப் பெறவேண்டுமானால் எம் மனதில் எழும் அனைத்துத் தீய எண்ணங்களும், இயல்புகளும் அழிக்கப்பட வேண்டும். இந்த அழிவுக்கு அடையாளமாக உள்ளவள்தான் துர்க்கை. துர்க்கா என்றால் 'துர்க்கதி ஹரிணி" நமது தீய சுபாவங்களை அழிப்பவள் என்பது இதன் பொருள் இதன் காரணமாகத்தான் துர்க்கை "மகிஷாசுரமர்த்தினி" என்றும் அழைக்கப்படுகின்றார். மகிஷாசுரன் என்ற அசுரனை அழித்தவள். மகிஷ என்றால் எருமை, அந்த அசுரன் காட்டெருமையின் உருவத்தைக் கொண்டி ருந்தான். எமது உள்ளங்களிலும் எருமையின் குணங்கள் நிறைந்துள்ளன.

எருமையானது 'தமோகுணத்தை' அதாவது சோம்பலை, இருட்டை, அறியாமையை, செயலற்ற மந்த நிலையைக் குறிக்கின்றது. நாமும் இக் குணங்கள் அனைத்தையும் கொண்டவர்களாக இருக்கின்றோம். உறக்கத்தை அதிகம் விரும்புகின்றோம். எம்முள்ளே நிறைய செயலாற்றும் சக்தி நிறைந் திருப்பினும் செயல் புரியாமல் இருப்பதையே விரும்புகின்றோம். இச் செயல், எருமை சேற்றிலே அமிழ்ந்து கிடத்தலை விரும்புவதை ஒத்தது.



எமது இத் தமோ குணத்தை அழிப்பது கடினமான செயல். இத்தமோ குணத்தை அழிப்பதைத்தான் புராணத்தில் துர்க்கை அம்மன் மகிஷன் என்னும் அசுரனை அழிப்பதாகக் கூறும் கதை அடையாளம் காட்டுகின்றது. துர்க்காதேவி வழிபாட்டின்போது நாம் நம்முள்ளே மறைந்து கிடக்கும் தெய்வீக ஆற்றலைத் தியானித்து அதன் மூலம் நம்முடைய தீய இயல்புகளை அழிக்குமாறு பிரார்த்திக்கின்றோம்.

லக்ஷ்மி வழிபாரு

நம் மனதில் ஞானம் சுடர் விட வேண்டுமானால், அதற்கு நாம் நம் மனதை தயார் செய்து கொள்ள வேண்டும். மனம் தூய்மையுடையதாக ஒரு முகப்பட்டதாக, ஒன்றே குறி / இலக்கு என்றிருக்க வேண்டும். லக்ஷ்மி தேவியை பூ ஐிப்பதன் மூலம் மனத்தூய்மை பெறப்படுகின்றது.

நாம் பணம், பொருள், காணி, பூ மி என வேண்டி அவற்றை அதிகளவில் பெற்றாலும், எம்மிடையே நல்ல பண்புகளை இல்லாவிடில், அவற்றைச் சிறந்த முறையில் பாதுகாக்க, செலவழிக்க முடியாமல் போகும். எனவே எம் மிடையே அன்பு, இரக்கம், பிறரை மதித்தல் மற்றும் மனசாட்சிக்கு விரோத மின்றி உண்மையாக இருத்தல் ஆகிய நற்பண்புகளை வளர்க்கா விடில் எம் மிடம் உள்ள பொருட் செல்வம் எமக்குப் பிரச்சனையாகவும் மாறக் கூடும்.

உபநிடதங்களில் கூறப்படும் முனிவர்களும் தமக்கு உயர்ந்த பண்புகள் வேண்டுமென்றே வேண்டியுள்ளனர். நற்பண்புகளே நமது உண்மையான செல்வம். ஆதிசங்கர பகவத் பாதாள் அவர்கள் ஆறுவகைச் செல்வங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவை 1. அமைதியான மனம், 2. சுய கட்டுப்பாடு, 3. உள்முகமாகத் திருப்பப்பட்ட சிந்தனை, 4. பொறுமை, 5. இறை நம்பிக்கை, 6.ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட சிந்தனை.

இவற்றை வளர்த்துக்கொண்டால் ஞானம் பிறக்கும் இப் பண்புகள் முக்கிய மானவை. ஏனெனில் நமது குறிக்கோள் மனதை வெற்றிகொள்வதே ஆகும். இவ் வெற்றி கிட்டின் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் சிறு சிறு சலசலப்புகளும், துன் பங்களும் நம்மை எவ்விதத்திலும் பாதிக்கமாட்டா. மனது ஆயத்த நிலையில் இருந்தால் தான் இவ் வெற்றி கிட்டும். லக்ஷ்மி பூ ஐையின் தத்துவம் அல்லது உள் நோக்கமேமனதை இவ்வாறு செம்மைப்படுத்தி ஆயத்த நிலைக்கு உயர்த்து வதுதான்.



ரைஸ்வதி வழிபாடு

அறிவின் மூலமாகத்தான், அதாவது விஷயங்களை முறையாகப் புரிந்துகொள்வதன் மூலம் தான் மனதை வெற்றி கொள்வது சாத்தியமாகும். ஸரஸ்வதி அனைத்திலும் உன்னதமான ஆத்ம ஞானத்தை அளிப்பவள். ஞான ஸ்வரூபமாக இருப்பவள்.

வேதத்தில் பல்வகைப்பட்ட புலமைகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அவை எல்லாவற்றிலும் உண்மையான அறிவு என்பது ஆன்மிக ஞானம் மட்டுமே. பகவத்கீதையில் பகவான் கிருஷ்ணன் "ஆத்மஞானம் ஒன்றே ஞானமாகும்" என்றும் "அந்த ஞானம்தான் என்னுடைய தெய்வீகத் தன்மை" என்றும் கூறியுள்ளார். நாம் ஆத்ம ஞானத்தை பெறுவதற்காக ஞானமே சொரூபமாக இருக்கும் ஸரஸ்வதி தேவியை பூ ஜிப்போம்.

எனவே நவராத்திரி விழாவின் பொழுது, மனத்தின் அழுக்குகளைப் போக்குவதற்காக முதலில் துர்க்கை அம்பாளையும், பின்பு உன்னதமான பண்புகளையும், குறிக்கோள்களையும் வளர்த்துக்கொள்ள லக்ஷமி தேவியையும், இறுதியாக அனைத்திலும் உயர்ந்த ஆத்ம ஞானத்தை அடையும் பொருட்டு ஸரஸ்வதி தேவியையும் ஆராதிக்க வேண்டும். இதுவே நவராத்திரி விழாவின் தத்துவம் இவற்றை மனதளவில் அடையப்பட்ட பின்னர் விஐயதசமி (வெற்றி வாகை கூடும் நாள்) அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றது. மனம் தூய்மை பெற்று, சலனமற்று அமைதியும் மகிழ்ச்சியும், பொங்க விளங்கும் பொழுது, நமது அறிவு கூர்மைபெற்று ஒளிர்கிறது. அத்தகைய நிலையில் நாம் மிக்க ஆனந்தமாக இருக்கின்றோம்.

நவராத்திரி விழாவை இரவில் கொண்டாடுவதே வழக்கம் இதன் புனிதமான செய்தி என்னவெனில் "தமோ குணம் எனும் அறியாமை இருளில் மூழ்கி, நீ பல காலம் வாழ்ந்துவிட்டாய். விழித்தெழுவதற்கான நேரம் வந்துவிட்டது. ஆகவே தயவுசெய்து விழித்தெழுமாயாக" என்ற கருத்தில் இரவு நேரம் விழித்திருந்து பூஜை செய்வது நடைமுறையாகும். தெய்வீக மான ஆராதனைகளை விழித்திருந்து செய்வதால் அதிக நன்மை பெறலாம்.

> ஆதாரம் 'இந்து கலாச்சாரம்' சுவாமி தேஜோமயானந்தா, சின்மயா மிஷன்.



பகவத்கீதையில் சில துளிகள்...

மனதின் இயல்பும் அதனை வெல்லும் முறையும்

மனதின் சாதாரண இயல்பு சஞ்சலமே அதையிட்டு நாம் வருந்தவோ எம் மீது அவநம்பிக்கை கொள்ளவோ தேவை இல்லை. கண்ணன் காட்டிய வழியில் எம்மை அர்ப்பணித்தால் மனதை வென்று சாந்தி பெறலாம்.

எம் சார்பில் இவ்விடயம் குறித்து குருக்ஷேத்திரப் போரின்போது அர்ஐ என் கேட்ட வினாவும் அதற்குக் கண்ணபிரான் தந்த பதிலும் இதனை வலியுறுத்துகின்றன.

அர்ஜூனன்

கண்ணா மனந்தான் கலக்கமுடைத்தன்றியுமே பண்ணாத துன்பம் எல்லாம் பண்ணுமே — எண்ணாது மோதும் பெருங்காற்றை முட்டி நிறுத்தல் போல் ஏதும் செய்யொண்ணாதிதற்கு (கீதை 6/34)

കമാദ്യാവത്

ஐயமிலை நின் சொல் அடக்கற்கரிது மனம் செய்ய ஒரு நிலையிற் சேராது — பையவே கூடும் தியானத்தால் கொள்ளும் வைராக்கியத்தால் ஓடும் மனதை ஒடுக்கு (கீதை 6/35)

வாடி அலையும் மனம் எவ்வெவ் விடயத்தே ஓடி வெளிப் போந்துழலுமோ — நாடியே அம்மனத்தை மீட்டங்கடக்கியே ஆன்மாவாம் சின்மயத்தே நிற்கச் செயல் (கீகை 6/26)



சின்மயத்தே நிற்பதெங்ஙனம்?

குணமயமாய் தேகமதைக் கூடியதன் சார்பால் குணமயமாய் கூடி நின்ற கூத்தன் – குணங்கடந்து தன் மயமாய், தான் வேறு தன் உடல் வேறு என்றுணர்ந்தால் சின்மயத்துள் ஒன்றாவான் சேர்ந்து (கீதை – அத் 13)

ஜீவாத்மாவே பரமாத்மா

சேத்திரங்களெங்குமெனச் சேத்திரக்ஞன் என்றும் சீவாத்மா என்றும் உணர்வாய் நீ – பார்த்தா உடல் வேறுயிர் வேறெனும் உணர்வே ஞானம் திடமாம் என் கொள்கையிது தேர் (கீதை 13/21)

ஆன்மா என்றும் தூயது

விரிந்து வியாபித்தோங்கும் விண்வெளி கண்காணா அருஞ் சூக்கும்மாம் அதனை – வருங் களங்கம் பற்றிலை. ஆன்மா பரந்தணுக்கள் தோறுமுடல் உற்றும் களங்கமுறா (கீதை 13/32)

எல்லோரிடத்தும் ஒரே ஆன்மாவே

பார்த்தா பரிதி ஒன்றே பல்லுலகம் எங்கும் ஒளி சேர்த்தே விரித்திங்கும் செய்கை போல் – பார்க்குமுடல் எங்கும் சரீரி ஒன்றே எல்லாம் பலவே போல் தங்கும் அறிவொளியைத் தந்து (கீதை 13/33)

தவறான இனங்காணாலைத் திருத்துவதன் மூலம் உய்வடையலாம்

தந்தை பரமாத்மா தாயோ பிரகிருதி மைந்தனவன் அம்சம் மறந்திதனை – முந்துகுணம் சார்ந்து மயலுற்றோன் சமபுத்தி வாய்ந்து குணம் தீர்ந்தடையும் தந்தை சிறப்பு (கீதை அத் 14)

> நன்றி: பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை "பகவத்கீதை வெண்யா"



மரங்களையும் சைடிகளையும் நாம் புனிதமானவையாக கருதுவது ஏன்?

பண்டைய காலத்திலிருந்தே இந்தியர்கள் மரம், செடி போன்ற தாவர இனங்களையும், விலங்குகளையும் புனிதமாக கருதி வந்துள்ளனர். இது காலத்திற்கு ஒவ்வாத பழமையான அல்லது அநாகரீகமான வழக்கம் இல்லை. மாறாக இது, இந்திய கலாச்சாரத்தின் தொலை நோக்கு, உயர்ந்த பண்பு, நுண்ணிய உணர்வுகளை மதிக்கும் தன்மை ஆகியவற்றை வெளிப் படுத்துகிறது. நாகரீக மனிதன் இயற்கை அன்னையை வென்று அடிமைப் படுத்த வேண்டும் என்று விரும்பி உழைக்கிறான்; ஆனால் பண்டைய கால இந்தியர்களோ இயற்கை அன்னையைப் போற்றி வணங்கினார்கள்.

நம்முள் உயிர் தத்துவமாக உறையும் இறைவன்தான் மரங்கள், விலங்குகள் மற்றும் அனைத்து உயிரினங்களிலும் நிறைந்து இருக்கின்றான். எனவே அனைத்து உயிரினங்களும் புனிதம் வாய்ந்தவையாகக் கருதப்படு கின்றன. மனிதன் இவ்வுலகில் வாழ்வதற்கு மரங்களும், செடி கொடிகளும் இன்றியமையாதவை. நாம் உயிர் வாழத் தேவையான காரணிகளான உணவு, பிராணவாயு, உடை, இருக்க இடம், நோய் தீர்க்கும் மருந்துகள் ஆகிய பலவற்றை தாவர இனங்கள் நமக்கு அளிக்கின்றன. அவை நாம் வாழும் சுற்றுப்புறத்திற்கு அழகூட்டுகின்றன. அவை கைமாறு கருதாது மனிதனுக்குத் தேவையானவற்றை அளித்து சேவை செய்கின்றன; தங்களை தியாகம் செய்கின்றன. தியாகத்திற்கு சிறந்த விளக்கமாக அவை திகழ்கின்றன. கனிகள் நிறைந்த மரத்தின் மேல் ஒரு கல்லை விட்டெறிந்தோமானால் அதற்குப் பதிலாக அம் மரம் சுவையான கனிகளை நமக்களிக்கிறது.

இவ்வுலகில் முதலில் தோன்றியவை தாவரங்களும், விலங்குகளும் தான். அவை உலகம் முழுமையிலும் நிறைந்திருந்தன. பிறகு தான் மனிதன் தோன்றினான். ஆனால் தற்காலத்திலோ, மனிதன் இயற்கையினிடத்திலும், மற்ற உயிரினங்களிடத்தும் கொண்டுள்ள இரக்கமற்ற, கொடூரமான மனப்பாங்கினால் கணக்கில்லா காடுகள் அழிக்கப்படுகின்றன; பல வகை



செடி கொடி வகைகள் முற்றிலும் அழிக்கப்பட்டு உலகினின்றே மறையும் அபாயத்தை எட்டியுள்ளன. நாம் எதனை மதிப்புள்ளதாகக் கருதுகிறோமோ அதைத் தான் பாதுகாக்கிறோம். எனவேதான் இந்திய நாட்டில் மரங்களையும், செடி கொடிகளையும் புனிதமானவையாகக் கருத வேண்டும் என்று போதிக் கப்படுகிறது. ஆகவே அவற்றைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் நம் மனதில் இயற்கையாகவே எமும்.

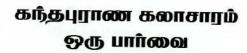
ஏதேனும் ஒரு காரணத்திற்காக ஒரு மரத்தை நாம் வெட்ட நேரிட்டால், அதற்குப் பதிலாக பத்து மரங்களை நாட்டவேண்டும் என்று ஆன்மீக நூல்கள் வலியுறுத்துகின்றன. உணவு, எரிபொருள், குடியிருக்கும் வீடு ஆகிய வற்றிற்கு நமக்கு எவ்வளவு தேவையோ அந்த அளவிற்கு மட்டும் மரங்கள், செடிகள் ஆகியவற்றின் பாகங்களை நாம் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தப் பட்டுள்ளது.

மரங்களையும் செடிகளையும் வெட்டுவதால் நமக்கு 'ருணா' என்ற பாவம் வந்து சேர்கிறது. இதனால் அவைகளை வெட்டுவதற்கு முன் அவற்றிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

தாவர இனம் மனிதனுக்கு ஆற்றும் சேவை, தியாகம், தாவரங்களுக்கு நாம் ஆற்றவேண்டிய நன்றிக்கடன், அவற்றை நாம் எப்படி போற்றி பாதுகாக்க வேண்டும் என்பது பற்றி பல கதைகளை குழந்தைப் பருவத்தில் கேட்டிருக்கிறோம். நமக்கு அளவற்ற நன்மைகளைத் தரும் துளசிச் செடி, அரச மரம் போன்றவை இன்றும் பக்தியுடன் வணங்கப்படுகின்றன.

தெய்வப் பிறவிகள் மரங்களாகவும், செடிகளாகவும் உருவெடுத்துள்ள னர் என்றும் ஒரு நம்பிக்கை உள்ளது. ஆகவே பலர் தங்கள் விருப்பங்களை நிறைவேற்றுவதற்காகவும், இறைவனின் ஆசியைப் பெறவும் மரங்களையும் செடிகளையும் வணங்கி வழிபடுகின்றனர்.







யாழப்பாணக் கலாசாரம் 'கந்தபுராணக் கலாசாரம்' என்றே போற்றப் படுகின்றது. இதன் காரணத்தை நோக்கும்போது 1950களின் பிற்பகுதியில் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் "யாழ்ப்பாண கலாசார மூலம் கந்தபுராணம்" என்ற தலைப்பில் ஆற்றிய உரையே அத்திபாரம் எனலாம். தனது உரையில் தமிழகத்துடன் ஈழத்தினை ஒப்புநோக்கி ஈழத்தவரின் உயர்வுகளிற்கெல்லாம் ஆதாரமாக இருந்ததும் இருக்கக்கூடியதும் கந்தபுராண சிந்தனையே என நிறுவ முற்படுகின்றார். இதன் வெளிப்பாடாகவே யாழ்ப்பாணக் கலாசாரம் கந்தபுராணக் கலாசாரம் எனப் பெயர் பெறுவதாக கருதமுடிகின்றது.

இந்திரராகிப் பாா்மே வின்பமுற்று இனிதுமேவி சிந்தையில் நினைந்த முற்றிச் சிவகதியதனிற் சேர்வதற்கு உறுதுணையாக அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் நான்கையும் கூறுவது கந்தபுராணம். கந்தபுராணம் படிப்பதும் பொருள் சொல்வதுமான காலத்தின் ஆரம்பம் சரியாக தெரிய வில்லை. ஆனால் யாழ்ப்பாண மன்னர் காலத்தில் முருக ஆலயங்களில் மாத்திரமன்று சிவாலயங்களிலும் மடாலயங்களிலும் வருடம் தோறும் விதிப்படி படித்துப் பொருள் சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. வருடத்தில் மூன்றுமாத காலம் கந்தபுராண காலமாயிருக்கும். ஆண்களும் பெண்களும் மூன்றுமாத காலம் காப்புக்கட்டி விரதமிருந்து கேட்பார்கள். ஒரு கிராமத்தில் பல கோயில் இருக்கும். ஒவ்வொரு கோயிலிலும் புராண படனம் நடக்கும். படித்துப் பொருள் சொல்லும் முறை யாழ்ப்பாணத்துக்கே உரிய தனிப்பட்ட முறை. கோயிற் சந்நிதானத்தில் தெற்கே, வடக்கு முகமாக இருந்து ஒருவர் பாட்டை வாசித்துப் பொருளுக்கு ஏற்ப பிரிப்பார். மற்றொருவர் கிழக்கு முகமாக இருந்து பொருள் சொல்லுவார். வாசிப்பவரின் இராகத்திற்கும் சுதிக்கும் ஏற்ப பொருள் சொல்பவரும் அதே இராகத்திலும் சுதியிலும் பொருளை விளக்குவார்.



"முந்தொரு காலத்தில் மூவுலகம் தன்னில் வந்திடும் உயிர்செய்த வல்வினை அதனாலே அந்தமில் மறையெல்லாம் அடிதலை தடுமாறிச் சிந்திட முனிவோருந் தேவரும் மருளுற்றார்"

எனக் கந்தபுராணம் கூறுகின்ற அடிதலை தடுமாற்றநிலை யாழ்ப் பாணத்திற்கு பறங்கியர், ஒல்லாந்தர் வருகையுடன் இருநூற்றைம்பதுக்கும் மேற்பட்ட வருடங்கள் தலைகீழாக மாறுகிறது. சாதாரணமாக வாழையிலை யில் உணவு உண்பதே பெரிய துரோகமாக கருதப்பட்டது. இந்துக்கள் பலர் போலிக் கௌரவங்கள், கல்வி, பதவி போன்றவற்றிற்கு ஆசைப்பட்டு தமது பெயரை மாற்றியும் மதத்தை மாற்றியும் கொண்டனர். ஆனாலும் கிறிஸ்தவ பாதிரிமாராலேயே "கிறிஸ்தவமதம் எத்தேசத்திற் பரவிலும் பரவும். யாழ்ப் பாணத்தில் உள்ளபடி பரவாது" எனக் கூறுமளவிற்கு ஏதோ ஒருவித மெய் உணர்வு யாழ்ப்பாணத்தவரிடம் ஊற்றெடுத்துக்கொண்டே இருந்தது. இதனை நாவலர் "இந்தியாவிலே சைவ சமயிகளிலுள்ளும் சைவசமயத்தில் உட்பற்றில்லாதவர்கள் பலரேயாகவும், இவ் யாழ்ப்பாணத்திலே கிறிஸ்து மதத்திற்கு புகுந்தவர்களுள்ளும் சைவசமயத்தில் உட்பற்றற்றவர் அரியர் ஆதலாகிய இத்துணை விசேடத்துக்குக் காரணந்தான் என்னை என்னிற் கூறுவதும்: "எத்துணைக் காலந் திருப்பித் திருப்பிப் படிக்கினும் கேட்பினும் எட்டுணையுந் தெவிட்டாது. தித்தித்தமுதூறும் அதியற்புத அதிமதுரத் திவ்விய வாக்கியம் கந்தபுராணத்திலுள்ள பதியிலக்கணத் திருவிருத்தங்களைக் கேட்டல் சிந்தித்தல்களினாலே இவர்கள் உள்ளத்து ஊற்றெடுத்த மெய்யுணர் வேயாம்" என்பதனூடாக கந்தபுராணத்தின் வேர் தொடர்ச்சி இடையுறாது ஓடிக்கொண்டே இருக்கின்றது என்பதை உறுதியாக கூறுகிறார்.

நாவலர்காலத்தில் கந்தபுராணப்படிப்பு உச்சம் பெறுகின்றது. இவரது மாணவரும் மருகருமான வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை மிகவும் இரசனையுடன் சுவை சொட்ட சொட்ட உரை சொல்ல வல்லவர். இதனால் தெருத்திண்ணைகள், குளக்கட்டுகள், மரநிழல்கள் எல்லாம் கந்தபுராணம் பேசுபொருளாக அமைந்தது. இக்கந்தபுராணத்தை விதிப்படி மெய்யன்போடு நியமமாக கேட்பவர் கள் நோய் நீக்கம், செல்வம், புத்திரபாக்கியம், சத்துரு ஐயம், இராஐ வசியம் முதலிய பயன்களைத் தாம் வேண்டியவாறே பெறுவார்கள். இது நெடுங்காலம் பலராலும் அனுபவத்தினால் நிச்சயித்து உணரப்பட்ட விடயம். இது "சத்தியம் சத்தியம் சத்தியம்" என நாவலர் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் பற்றிய உரையில் எழுதுகிறார். இவ்வாறு நாவலரூடாக மீண்டும் உயர்வடைந்த கந்த புராணத்தின் பேசு பொருள் வாழ்வியல் தத்துவங்கள் போன்றன ஈழத்தவரின் வாழ்வில் பின்னிப்பிணைந்து சீரான ஓட்டமாக ஓடிக்கொண்டே இருந்தது, இருக்கிறது.

இன்றும் கந்தசஷ்டி காலத்தில் கந்தபுராணம் படிப்பதும் பொருள் சொல்வதும் ஈழத்தின் முழுப்பகுதியிலும் நடைபெறுகிறது. அதேவேளை கல்வி, வெளிநாட்டு மோகம், பொழுது போக்கு சாதனங்களின் பெருக்கம் போன்றன இக்கலாசாரப் போக்கில் கந்தபுராணம் பற்றிய தேடலை எத்துணை எடுத்துச் சொல்கின்றது என்பது நோக்க வேண்டிய விடயமாகும்.

மேனும் யாழ் சின்மயாமிஷனின் 2014ஆம் ஆண்டு இந்துவாக வாழ்வோம் செயற்றிட்டத்தில் கந்தபுராண படனம் ஓர் செயற்பாடாக அமைந்ததும், யாழ்ப்பாணம் சின்மயா மிஷன் வதிவிட ஆச்சாரியரால் கடந்த கந்தசஷ்டி விரத காலங்களில் பேசுபொருளாக கந்தபுராணம் கொள்ளப் பட்டிருந்த போதும் இன்று யாழ்ப்பாண மக்களின் தேவையும் தேடலும் கருதி பிரதி வெள்ளிக்கிழமை தோறும் சின்மய ஞானவேல் ஆச்சிரமத்தில் கந்த புராண விளக்கவுரை நடத்தப்படுகிறமையும், மக்களின் ஆர்வம் இன்னமும் கந்தபுராண படலத்தின் தொடர்ச்சி இடையறாது ஓடிக்கொண்டே இருக் கின்றது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

தொடர்ந்து அண்மையில் இந்து கலாசார அமைச்சினால் நடத்தப்பட்ட கந்தபுராண எழுச்சி விழா இன்னும் கந்தபுராண கலாசாரம் வளர்ச்சிப் போக்கடைந்து செல்லும் எனக் கூறுவதாக உள்ளது.



கருதேவரிடமிருந்து குழந்தைகட்கு... எ**ன் அன்பிற்கு**ரிய குழந்தைகளே...

अलसस्य कुतो विद्या अविद्यस्य कुतो धनम् । अधनस्य कुतो मित्रं अमित्रस्य कुतः सुखम् ॥

சோம்பியிருப்பவனுக்கு கல்வியறிவு எங்கே கிடைக்கும்? கல்வியறிவில்லாதவனுக்கு செல்வம் எங்கே கிடைக்கும்? வறியவனுக்கு நண்பர்கள் தாம் ஏது? நண்பர்கள் இல்லாதவனுக்கு மகிழ்ச்சி என்பதுதான் ஏது?

ஹர! ஹர! ஹர! நமஸ்காரம்

எனது கடந்த கடிதத்தில் அன்பு தான் இந்து சமயத்தின் உயிர் எனக் கூறி னேன். நாம் அனைவரும் அன்பு என்பது என்ன என்று தெரிந்து கொண்டிருந்தும் அதன் தன்மையை அறிந்து கொள்ளாமல் இருப்பது நாணத்தக்கது.

> மனிதனது வாழ்க்கைச் சிக்கல்களை – அன்பு ஒன்று தான் தீர்க்கக் கூடிய தன்மை வாய்ந்தது என்பதில் ஐயமில்லை.

தற்போது, நாம் அன்பைப் பற்றிய தெளிவற்ற பல தவறான கருத் துக்களை நம்மையும் அறியாமல் கொண்டுள்ளோம். நாம் பிறரிடம்



அன்பு காட்ட வேண்டும் என்பதை விட – நம்மைப் பிறர் நேசிக்க வேண்டும் என்றே பெரும்பாலும் விரும்புகிறோம். நம்மிலும் மூத்த, சகோதர சகோதரிகள் நம்மை நேசிக்க வேண்டும் என விரும்புகிறோம். ஆனால் நாம் அவர்களிடம் அன்பு காட்ட, கற்றுக்கொள்ள விரும்புவதில்லை.



பொதுவாக, பிறர் நம்மை நேசிக்க வேண்டும் என்று காத்திருக்கிறோம். அவர்களின் அன்பு நமக்கு கிட்டவில்லை என்றால் மன வருத்தமும், துயர மும் அடைகிறோம். வேண்டத் தகாதவர்களாகவும், ஒதுக்கப்பட்டவர்களாக வும் நம்மை எண்ணிக் கொள்கிறோம். நாம் என்றுமே உலகத்தில் உள்ளவர்களுக்கு, நமது அன்பைக் கொடுக்க நினைப்பதே இல்லை. பிறரை நேசிக்க நீங்கள் முயன்றதுண்டா? உங்கள் நண்பர்களையும், உறவினர்களை யும், பெற்றோர்களையும் நேசிக்க முயன்றது உண்டா? இல்லை இல்லை. எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். உங்களால் அது முடியாது. உயர்ந்த மனிதர் களுக்குத் தான் பிறருக்கு அன்பைக் கொடுக்கத் தெரியும். அதனாலேயேதான் அவர்கள் உயர்ந்த மனிதர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

பிறர் நம்மை விரும்புவது, ஏதேச்சையாகவோ, எதிர்பாராமலேயோ, தற்செயலாகவோ நடைபெறுவதில்லை. நாம் மற்றவர்களை நேசிக்க அறிந் தோம் என்றால் – நாம் பிறரல் நேசிக்கப்படுகிறோம். இது தான் பிரபஞ்ச நியதி.

என்னுடைய குழந்தைகளான நீங்கள், பிறரின் அன்புப் பார்வையில் விழ முயலாமல், பிறரை விரும்ப முன்வருதலையே அறிந்துகொள்ள வேண்டும். மற்றவர்களிடம் அன்பு காட்டுவது தான், செயலாற்றல் உள்ள அன்பு. பொதுவாக நாம் செயலாற்றல் அற்றவர்களாகி அன்பிற்காக அழுகிறோம்.

பிறரிடம் அன்பு காட்டுவது ஒரு சிறந்த கலையாகும். அதன் கோட் பாட்டினையும் செயலாற்று முறையினையும், வகை முறையினையும் நுணுக் கங்களையும், அறிந்து கொண்டால் தான், பிறரை நேசிக்கும் இக் கலையினை, முழுமையாகக் கற்றுணர முடியும். இசை, ஓவியம், பொறியியல், மருத்துவம் ஆகிய துறைகளில் தத்துவத்தை அறிந்து கொண்ட பிறகு – பல காலம் அவற்றில் செயலாற்றிப் பழகுவது போல – பிறரிடம் அன்பு காட்ட விரும்பும் கலையையும் தெளிவாகக் கற்றுணர்ந்து செயல் முறை பயிற்சியையும் செய்ய வேண்டும்.

பிறரால் விரும்பப்படுவதையே அன்பு எனத் தவறாகப் புரிந்துகொண்ட தால் தான் நாம் எப்போதும் நல்லவர்களாகவும், சந்தோஷமாகவும், சுறுசுறுப்



புடனும், நல்ல ஆடைகளை அணிந்தும், அலங்கரித்துக்கொண்டும் இருக்க முயல்கிறோம். அப்போது தானே பிறர் நம்மை நேசிப்பர்! இவ்வுலகில் பிறரால் விரும்பப்படல் வேண்டும் என்ற பேராவல் மனிதனை அதிகாரம், செல்வம், அந்தஸ்து, பதவி ஆகியவற்றின் பின்னால் ஓடச் செய்கிறது. வீர தீர செயல்களைச் செய்யவும், ஏன் மனிதாபிமானமற்ற கொடுமைகளையும் கூடச் செய்யவும் தூண்டுகிறது. மேற்கூறியவை எல்லாம் இவர்கள் பிறரிட மிருந்து, அன்பைக் கொண்டு வருகிறது என எண்ணுகின்றனர்.

அன்பைப் பொறுத்த மட்டில், யாரை நேசிப்பது என்பதைவிட – எவ்வாறு நேசிப்பது என்பதே முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. நேசிப்பது என்பது மனதில் முறைப்படி வளர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டிய வல்லமையும் திறமையு மாகும். அன்பெனும் மனோ சக்தியை ஒருமுறை உருவாக்கி விட்டோம் என்றால், நாம் அன்பு செலுத்த முழுச் சுதந்திரத்தைப் பெற்று விட்டோம். நம் அன்பு எத் தகைய சூழ்நிலையையும் – அன்பு விளைக்கின்ற செழிப்பான விளை நில மாக்கி விடுகிறது.

பிறரை எவ்வாறு நேசிக்க வேண்டும் என்பது உண்மையாகவே நமக்கு தெரியவில்லை. நாம் காட்டும் அன்பு வெறுப்பூட்டும் வியாபார ரீதியானது. நமது அன்பை நாம் பொருளுக்காகவோ, அல்லது நபருக்காகவோ, ஆதாயத்திற் காகவோ நம் அன்பினால் பிறரிடமிருந்து கிடைக்கும் இன்பத்திற்காகவோ பண்ட மாற்றுச் செய்து கொள்கிறோம். அத்தகைய உறவு முறையில் சரக்குகளை தேவைக்கு ஏற்றவாறு உற்பத்தி செய்யும் இருப்பு விதி நடத்திச் செல்கிறது.

பிறா்பால் அல்லது பிற பொருட்கள்பால் வலிப்பினைப் போன்று அப் போதைக்கப்போது அன்பு செலுத்தி நிறுத்திக் கொள்ளும் வகையினுக்கும், தொடா்ந்து அலை அலையாகப் பரவும் உயா்ந்த அன்பிற்கும் வேறுபாடு உண்டு. அன்பில் "விழுவதைக்" காட்டிலும் அன்பு செய்து "நிற்பது" உயாியது. கீழ் மட்ட அன்பு உணா்வுகள், மின்னலைப் போன்று ஒளிா்ந்தும் எரித்தும் கொல்லக் கூடியது. ஆனால், உயாிய அன்பு, புத்துயிஞட்டி பிரகாசிக்கச் செய்யும் வசந்த கால சூரியக் கதிா்களைப் போன்றது. சில சமயங்களில், முதல் முறையாக சந்திக்கும் இருவர், தற்செயலாக மற்றவர்பால் ஈர்க்கப்பட்டு, ஒளிரும் அன்பினால் கட்டுண்டு விடுகின்றனர். அங்கே சுயநலமும், மமதையுமான தடுப்புச் சுவர் அழிந்து விடுகின்றது. இருவரும் – இரு இதயங்களும் அன்பினால் உருகிக் கலந்த, பரமானந்த உணர்வில் நனைகின்றனர். இது உண்மையிலேயே, வாழ்க்கையில் உத்வேக முள்ள அனுபவமே. ஆனால் இது நிலையானதல்ல. அதன் கவர்ச்சி விரைவில் குறைந்து விடும். மீண்டும் தடுப்புச் சுவர்கள் எழுந்து விடும். இருவரும் பிரிக் கப்படுகின்றனர். ஒவ்வொருவரும் அவரவர்களது வருத்தத்தையும், ஏமாற் றத்தையும், ஒருவரையொருவர் தூஷிப்பதில் மறைக்கமுயல்கின்றனர். சங்கமத்தின் அற்புதம் மறைந்து விடுகின்றது. பிரிவுத் துன்பம் தனது விஷப் படத்தை விரிக்கிறது!!

உலகமனைத்தும் உள்ள புத்திசாலியான மனிதன் ஒவ்வொருவனும், என்றென்றும் அன்புப் பசி உடையவனாகத்தான் இருக்கிறான். மிருகங்கள் கூட அன்பைத் தேடிப் பெற்று அதனால் ஜீவிக்கின்றன. மனிதனோ தனது இனம், வகை, வகுப்பு, கொள்கை, நம்பிக்கை, மொழி, நாடு ஆகிய அனைத் தையும் கடந்து, தன்னைச் சுற்றிலும் நாள் தோறும் அன்பைத் தேடுகின்றான். ஆயினும் ஒரு சிலரால் மட்டுமே வெளிப்படையான திருப்தியை இத்தகு தனிப் பட்ட அன்புப் பிணைப்பில் கண்டு கொள்ள முடிகிறது. மனிதன் தன் வாழ்வில் அன்பைத் தேடுவதைப் போன்று, வேறு எந்தச் செயலுக்கும், விஸ்தாரமான – அதீத முயற்சி செய்வதில்லை. அதே போல், வேறு எந்த கடும் முயற்சியும் அன்புத் தேடலைப்போன்று, தொடர்ந்து முறையாகத் தோல்வியும் அடைவ தில்லை. மனிதன் மேன் மேலும் அன்பைப் பெறும் தகுதியைப் பெற பாடு படு கிறான். தனக்கு அன்பு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என நிராதரவாகிக் காத்து நிற்கின்றான். அந்தோ! பரிதாபம்! அவனிடம் அன்பு காட்ட அவனுக்கு யாருமே இல்லை.

ஏனெனில் எல்லோருமே அன்பை பெறவே காத்துக் கிடக்கின்றனர்.

தந்தை அன்பை வேண்டுகிறார். தாயும் அதனையே எதிர்பார்க்கிறாள். சகோதர சகோதரிகளும் அன்பையே கேட்கின்றனர். நீயும் அன்பிற்காகவே அமுகிறாய். அனைவரும் எப்பொழுதும் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். எவருமே அன்பைப் பெற்றதாகத் தெரியவில்லையே! ஒருமித்த ஏமாற்றம் எல்லோருக் குமே ஏற்படுகிறதே! ஏன்?

எனவே நாம், அன்பின் தன்மையையும், அதன் செயல்பாட்டையும், செயலாற்றும் தன்மையையும் பற்றி ஆய்ந்து அறிந்து கொள்ள வேண்டும். நம்மைச் சுற்றியுள்ளவர்களுக்கும் நமக்கும் இடையே தோன்றிய அன்பின் சங்கமத்தால் பெற்ற இன்பத்தை அனுபவிக்க தீவிரமான ஆவலை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். நமக்குத் தேவை இது மட்டுமே. மற்ற எதனையுமே பொருட்படுத்தத் தேவையில்லை. இதனை அடையச் செய்யும் எந்தத் தியாகமும் உண்மையில் தியாகமே ஆகாது.

இது, முடிவில் எந்த வழியில் முயன்றாலும் மறுக்க இயலாத, மிகுந்த மன நிறைவைப் பெற்றுத் தருகின்றது. அத்தகு ஆழ்ந்த ஈடுபாடும், புத்தி கூர்மையும் உள்ள அன்பைத் தேடுபவர்கள்தான் அன்பின் இயல்பையும், நிரந்தரமான அன்பைப்பெறும் வழிகளையும் அறிந்து கொள்ள முடியும்.

குழந்தைகளே, நீங்கள் உண்மையாகவே அன்பு என்பது என்னவென் பதையும், எவ்வாறு பிறரை நேசிப்பது என்ற இரகசியத்தையும் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறீர்களா?

உங்கள் நெடுங்கால வளமான வாழ்நாளில் உங்களுக்காகவே, அன்பைக் கண்டறிய விரும்புகிறீர்களா?

குருதேவர் சுவாமி சின்மயானந்தா

உத்தரகாசி (உ.பி) 22.05.1968



பாலர் பக்கம்...

சின்மய யுவ8கந்திராவினரின் திருமலை 8நாக்கிய பயணம்

கடந்த வாரம் பூரணை தின விடுமுறையன்று திருகோணமலை நோக்கிய சுற்றுலா யாழ் சின்மயா மிஷன், சின்மய யுவகேந்திரா அணியினரால் ஒழுங்கமைக் கப்பட்டது. அதன் பிரகாரம் 05.10.2017 வியாழக்கிழமை காலை 5.00 மணியள வில் விநாயகர் பூஜை குருதேவர் ஆரத்தியோடு எமது பயணம் ஆரம்பமானது.

நல்லூர்க் கந்தனை வழிபட்டு திருகோணமலை நோக்கி பயணித்தோம். சில மணி நேரத்தில் முறிகண்டிப் பிள்ளையாரை வழிபட்டு விட்டு காலை உணவருந் தினோம். அதனைத் தொடர்ந்து திருகோணமலை நோக்கிய எமது பயணத்தைத் தொடர்ந்தோம். திருமலையின் இயற்கையான றம்மியம். எம் மனதிற்கு ஓர் புதுவித மான அனுபவத்தை ஏற்படுத்தியது. அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் விஷ்ணு பகவானின் தங்கக் கோயிலை தரிசித்துவிட்டு புறாத்தீவு நோக்கிப் புறப்பட்டோம்.

திருமலையில் உள்ள நிலாவெளி கடற்கரை மற்றும் புறாத்தீவு ஆகியன முக்கிய சுற்றுலா மையங்களாகும். 5 நிமிட படகுச் சவாரியின் பின் புறாத்தீவை அடைந்தோம். அப் படகுச் சவாரியிலே ஓர் புதிய அனுபவத்தைப் பெற்றேன். தீவை அடைந்த பின் கடலுக்குள் இறங்கி மீன்கள் பார்க்கும் ஆர்வத்துடன் பலர் சென்றனர். ஆயினும் எனக்குள் இருந்த அச்சத்தை நீக்கி என்னால் முன்னேற முடியவில்லை. முடிந்தவரை கடலுக்குள் இறங்கி மீன்களையும் பாறைகளையும் கண்டேன். பின்பு திருக்கோணேஸ்வரப் பெருமானை தரிசித்தோம். இறுதியில் திருகோணமலை சின்மயாமிஷனை அடைந்தோம். அன்று முதன்முதலாக வதிவிட ஆச்சார்யார் பிரம்மச்சாரிணி மகிமா சைதன்யா அவர்களை சந்திக்கும் வாய்ப்புக்கிடைத்தது. மிக்க மகிழ்வடைந்தேன். அவருடைய சத்சங்கமும், எமது (வதிவிட ஆச்சார்யார்) ஐருக்ரத் சைதன்ய ஸ்வாமிஜி அவர்களது சத்சங்கமும் வழமைபோல் அன்றி அற்புதமாக இருந்தது. பின்பு திருமலை வாழ் சின்மய யுவகேந்திரா அணியினருடன் கலந்துரை யாடி மகிழ்ந்தோம். பின்பு கிளிநொச்சி நோக்கிப் புறப்பட்டோம். கிளிநொச்சியில் ஆச்சாரியாரை சந்தித்து உரையாடி மகிழ்ந்தோம். பின்பு யாழ் நோக்கி நகர்ந்தோம்.

இந்த சுற்றுலாவானது சின்மய குடும்பத்துடன் இணையும் ஒரு அரிய வாய்ப்பாய் அமைந்தது. நேர முகாமை, தலைமைத்துவம் என்பன இச்சுற்றுலா மூலம் விருத்தி செய்யப்பட்டன. என்னிடம் காணப்பட்ட கூச்ச சுபாவம் நீங்கியதுடன், புதிய நண்பர்கள் பலர் கிடைக்கப் பெற்றனர். மேலும் ஒவ்வொருவரின் தனிப்பட்ட உயர் பண்புகளை அறியக்கூடியதாய் இருந்தது. சின்மய குடும்பம் நடத்திய இச்சுற்று லாவில் நானும் கலந்துகொண்டதை எண்ணி மகிழ்கின்றேன்.

> வி.சதுர்த்திகா (சின்மய பாவவிஹார்)





செய்திகள்



இந்துவாக வாழ்வோம்

நல்லூர் கந்தசுவாமி ஆலய மஹோற்சவ காலத்தை முன்னிட்டு 2013ஆம் ஆண்டில் இருந்து ஒவ்வொரு வருடமும் இந்துவாக வாழ்வோம் செயற்றிட்டம் யாழ் சின்மயா மிஷனால நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இதில் 2017 இவ்வருடம் ஆன்மிக ஆருளுரை, பஐனை, கண்காட்சி, வீடியோ திரைப்படக்காட்சி என நான்கு செயற்பாடுகளை உள்ளடக்கியதாக இச் செயற்றிட்டம் அமைந்தது.

ஆன்மிக அருளுதை – சூரன யக்கும்

"எனது மனம் எனது பலம்" என்ற கருப்பொருளை உள்ளடக்கியதாக நல்லூர் மஞ்சத் திருவிழாவில் இருந்து தீர்த்தத் திருவிழா வரை 16 வெவ்வேறு தலைப் புக்களில் ஆலய உற்சவம் நிறைவடைந்து பள்ளியறைப் பூஜை முடிந்த பின்னர் ஆன்மிக அருளுரை இடம்பெற்றது. இதில் சின்மயா மிஷன் வதிவிட ஆச்சார்யார் பிரம்மச் சாரி ஐாக்ரத சைதன்யா அவர்கள் அருளுரை ஆற்றினார். இந்நிகழ்வு இல 700, பருத்தித் துறை வீதியில் அமைந்துள்ள சின்மய ஞானவேல் வளாகத்தில் அமைக்கப்பட்ட குடிலில் இடம்பெற்றது. தினமும் அதிகளவான மக்கள் இதனைக் கேட்டு இன்புற்றனர்.

山斜砌砌

28.8.2017 நல்லூர் கொடியேற்ற தினத்தில் இருந்து 21.09.2017 தீர்த்தத் திருவிழா வரை காலையில் உள் வீதி உலாவின் போதும் மாலையில் வெளி வீதி உலாவின் போதும் பஐனை நடைபெற்றது. இதில் எமது வதிவிட ஆச்சார்யாருடன் காலையில் பாடசாலை மாணவர்களும், மாலையில் அறநெறிப் பாடசாலை மாணவர்களும் பங்கு கொண்டனர். இதனை சின்மய ஸ்வராஞ்சலி அணியினர் முன்னின்று நடாத்தினர்.

க*ல*ர்காட்சி

'எனது மனம் எனதுபலம்' எனும் கருப்பொருளை மையமாகக் கொண்டு கண்காட்சி, சின்மய ஞானவேல் வளாகத்தில் இடம்பெற்றது. மஞ்சத் திருவிழாவன்று மாலை முதல் தீர்த்தத் திருவிழாவன்று மாலை வரை 16 நாட்கள் இக் கண்காட்சி இடம்பெற்றது. இதனை சின்மய சேதுகாரி அணியினரும் சின்மய யுவகேந்திரா அணியினரும் இணைந்து நடாத்தினார்.

வீடியோ படக்காட்சி

மொபிட்டல் நிறுவனத்தின் அனுசரணையுடன் இறுதி 6 நாட்கள் தீர்த்தத் திருவிழா வரை வீடியோ படக்காட்சி சின்மய ஞானவேல் வளாகத்தில் நடைபெற்றது.



நவராத்திரி விழா

20.09.2017 முதல் 29.09.2017வரை 10 நாட்கள் கொலு வைத்து நவராத்திரி பூஜை வழிபாடுகள், பஜனை, சத்சங்கம் ஆகியன சின்மயா மிஷன் பிரார்த்தனை மண்டபத்தில் இடம் பெற்றன. 30.09.2017 விஜயதசமி அன்று நண்பகல் 12 மணிக்கு குழந்தைகளுக்கான (ஏடு துவக்குதல்) வித்யாரம்பம் இடம்பெற்றது. மாலை 4.00 மணிக்கு சமஸ்கிருதம் மற்றும் பாராயண வகுப்பு மாணவர்களுக்கான வித்யாரம்ப நிகழ்வு இடம்பெற்றன.

धारा स्थ्यो शिक्षा क्रा

01.10.2017 ஞாயிற்றுக்கிழமை சின்மய பாலவிஹார் மற்றும் யுவகேந்திரா அணியினரால் வாணி விழா நடாத்தப் பெற்றது. நிகழ்வில் சிறுவர்கள், குழந்தை களின் கலை நிகழ்ச்சிகள் பேச்சு, பாட்டு ஆகிய வற்றுடன் அவர்களுக்கிடையே நடாத்தப்பட்டபோட்டிகளில் வெற்றியீட்டியவர்களுக்கான பரிசனிப்பும் இடம்பெற்றது.

(நிகழ்வுகள்)

சின்மய சங்கமம்

ஒக்ரோபர் மாதம் 18ஆம் திகதி புதன்கிழமை தீபாவளி தினத்தை முன் னிட்டு சின்மய சங்கம நிகழ்வு சின்மய ஞானவேல் ஆச்சிர வளாகத்தில் அமைக் கப்பெற்றுள்ள குடிலில் நடைபெற உள்ளது. அன்றைய தினம் "சின்மயநாதம்" மலர் 5 இதழ் 2 (18வது) சஞ்சிகை வெளியீடும் இடம்பெறவுள்ளது.

கந்த சஷ்மு

கந்த சஷ்டியை முன்னிட்டு 20.10.2017 — 25.10.2017வரை நல்லூர் கந்த சுவாமி ஆலயத்தில் மாலை வேளையில் சுவாமி வீதி உலா வரும்பொழுது சின்மயா மிஷன் — சின்மய ஸ்வராஞ்சலி அணியினரால் அறநெறி பாடசாலை மாணவர்கள் சகிதம் பஜனை நிகழ்வு நடாத்தப்படவுள்ளது.

சிறுவர்கள், இளைஞர்களுக்கான வதிவிட முகாம்

டிசம்பர் மாதம் 22ஆம் திகதி முதல் டிசம்பர் 25ஆம் திகதி வரை, யாழ் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி வளாகத்தில், 10வயது சிறார்கள் முதல் 26வயது இளைஞர்கள் வரையானோருக்கு மூன்று பிரிவுகளாக வதிவிட முகாம், யாழ் சின்மயாமிஷனால் நடாத்தப்பட்ட உள்ளது. இதற்கான விண்ணப்ப முடிவு திகதி நவம்பர் மாதம் 22ஆம் திகதியாகும். (22.11.2017) மேலதிக விபரங்களுக்கு முன் பக்கத்தில் உள்ள முகவரியிலோ அன்றி தொலைபேசி மூலமோ தொடர்பு கொள்ளவும்.



விசேஷ தினங்கள்

		ஒக்றோ	பர் - 2	2017	
1	ஞாயிறு செவ்	ஏகாதசி பிரதோஷம்	19	வியா	கேதார கௌரி விரதப் அமாவாசை
5	வியா	பூரணை விரதம்	20	வெள்	ஸ்கந்தஷஷ்டி
9	திங்கள்	கார்த்திகை	20	ological	விரதாரம்பம்
15	ஞாயிறு	ஏகாதசி -	23	திங்	சதுர்த்தி
18	புதன்	தீயாவளி	25	புதன்	ஸ்கந்தஷஷ் ழ
		நவம்ப	பர் - 2	017	
1	புதன்	பிரதோஷம்	18	சனி	அமாவாசை
3	வெள்	பூரணை விரதம்	22	புதன்	சது ர்த் தி
5	ஞாயிறு	கார்த்திகை	29	புதன்	ஏகாதசி
14	செவ்	ஏகாதசி	30	வியா	பகவத் கீதை ஜெயந்தி
15	புதன்	பிரதோஷம்			தபோவன் ஜெயந்தி
		ழசம்ப	ர் - 20	017	
2	म्बा	திருக்கார்த்திகை	22	வைள்	சதுர்த்தி
		குமாராலய தீயம்	24	ஞாயி	விநாயகர் ஷஷ்டி
3	ஞாயிறு	சர்வாலய தீயம் பூரணை விரதம்			திருவெம்யாவை ஆரம்யம்
4	திங்	விநாயக விரத	25	திங்	திறிஸ்மஸ் கிறிஸ்மஸ்
		ூ ரம்பம்	29	வெள்	சுவர்க்கவாயில்
14	வியா	ஏகாதசி			ஏகாத சி
15	வெள்	பிரதோஷம்	30	சனி	சனிப்பிரதோசம்
17	ஞாயி	அமாவாசை		000.000	கார்த்திகை

வளம்யுங்கள்

சின்மயுநாதம் சஞ்சிகையில் பிரசுரிய்பதற்கு தங்கள் விளம்யூங்களை தந்துதவ வேண்டுகின்றோம் விளம்பரம் தர விரும்புவோர் தாங்கள் பிரசுரிக்க விரும்பும் தகவல்களைத் தருவதுடன் கீழ்க்காணும் விலாசத்துடன் தொடர்பு கொண்டு மேலதிக தகவல்களை அழிந்து கொள்ளவும். தங்கள் ஆதரவை வேண்டுகின்றோம்.

கெ.பே.0212223447

Email: chinmayamissionjaffna@gmail.com

சின்மயாமிஷன் இல. 9 , செட்டித்தெரு ஒழுங்கை நல்லூர்.



சின்மய யுவகேந்திராவினரின் திருமலை நோக்கிய பயணம்



